

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 23 päivänä joulukuuta 2014

1194/2014

Laki

luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisusta

Annettu Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

I OSA

YLEISTÄ

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tässä laissa säädetään luottolaitoksen ja sijoituspalveluyrityksen, jäljempänä *laitos*, varautumisesta kriisinratkaisuun, taloudellisiin vaikeuksiin joutuneen laitoksen asettamisesta kriisihallintoon, käytettävistä kriisinratkaisutoimenpiteistä ja toiminnan uudelleenjärjestämisestä, rahoitusvakausviranomaisen toimivallasta, osakkeenomistajia ja velkojia koskevasta suojatoimista, ryhmäkriisinratkaisusta ja kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta. Lisäksi laissa säädetään valtioneuvoston oikeudesta rajoittaa Suomen rahoitusmarkkinoiden ja rahoitusmarkkinoilla toimivien toimintaa määräajaksi.

Mitä 4—18 luvussa säädetään laitoksesta,

sovelletaan laitoksen kriisinratkaisun yhteydessä lisäksi:

1) laitoksen emoyrityksenä olevaan rahoitusalan holdingyhtiöön, rahoitusalan sekaholdingyhtiöön ja monialan holdingyhtiöön; sekä

2) laitoksen tai 1 kohdassa tarkoitetun yrityksen tytäryritykseen, jos se on rahoituslaitos.

Tämän lain 15 lukua sovelletaan lisäksi kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeeseen.

Tätä lakia sovelletaan, jollei yhdenmukaisen sääntöjen ja yhdenmukaisen menettelyn vahvistamisesta luottolaitosten ja tiettyjen sijoituspalveluyritysten kriisinratkaisua varten yhteisen kriisinratkaisumekanismin ja yhteisen kriisinratkaisurahaston puitteissa sekä asetuksen (EU) N:o 1093/2010 muuttamisesta annetusta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksesta (EU) N:o 806/2014, jäljempänä *EU:n kriisinratkaisuasetus*, tai sitä koskevasta vakausmaksujen siirrosta yhteiseen kriisinratkaisurahastoon ja rahasto-osuuksien yhdistämisestä tehdystä sopimuksesta, jäljempänä *valtiosopimus*, muuta johdu.

HE 175/2014
TaVM 20/2014
EV 191/2014

Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2014/59/EU (32014L0059); EUVL L 173, 12.6.2014, s. 190

2 §

Rahoitusvakaussviranomainen

Tämän lain mukaisten laitosten kriisintarkkaisu- ja sen suunnittelua koskevien viranomaistehtävien hoitaminen kuuluu rahoitusvakaussviranomaisesta annetussa laissa (1195/2014), jäljempänä *virastolaki*, tarkoitettulle Rahoitusvakaussvirastolle, jäljempänä *virasto*, jollei EU:n kriisintarkkaisuasetuksesta muuta johdu tai tässä laissa erikseen toisin säädetä.

Konsernin kriisintarkkaisuun liittyvät tehtävät kuuluvat virastolle, jos konsernin emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

Ryhmäkriisintarkkaisuun liittyvät, 4—14 luvussa säädetyt rahoitusvakaussviranomaisen tehtävät kuuluvat virastolle, jos luottolaitos tai sijoituspalveluyritys tai sen 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettu emoyritys on suomalainen yritys, joka ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, jollei jäljempänä tässä laissa toisin säädetä.

3 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain (610/2014) 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua luottolaitosta;

2) *sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain (747/2012) 6 luvun 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua sijoituspalveluyritystä, joka harjoittaa kaupankäyntiä rahoitusvälineellä omaan lukuun tai liikkeeseenlaskun takaimista;

3) *rahoituslaitoksella* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvaatimuksista ja asetuksen (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 575/2013, jäljempänä *EU:n vakavaraisuusasetus*, 4 artiklan 1 kohdan 26 alakohdassa tarkoitettua rahoituslaitosta;

4) *emoyrityksellä* kirjanpitolain (1336/1997) 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua emoyritystä;

5) *tytäryrityksellä* kirjanpitolain 1 luvun 6 §:ssä tarkoitettua tytäryritystä;

6) *konsernilla* emoyritystä ja sen tytäryritystä;

7) *ryhmällä* yritysryhmää, joka koostuu luottolaitoksesta tai sijoituspalveluyrityksestä sekä niiden 1 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua emoyrityksestä ja mainitun momentin 2 kohdassa tarkoitetuista tytäryrityksistä;

8) *rahoitusalan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 20 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan holdingyhtiötä;

9) *rahoitusalan sekaholdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 21 alakohdassa tarkoitettua rahoitusalan sekaholdingyhtiötä;

10) *monialan holdingyhtiöllä* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 22 alakohdassa tarkoitettua monialan holdingyhtiötä;

11) *ryhmän emoyrityksellä* luottolaitosta ja sijoituspalveluyritystä, joka on toisen luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen tai 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tytäryrityksen emoyritys, sekä luottolaitoksen tai sijoituspalveluyrityksen mainitun momentin 1 kohdassa tarkoitettua emoyritystä;

12) *ryhmän tytäryrityksellä* 11 kohdassa tarkoitettua emoyrityksen 1 §:n 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettua tytäryritystä;

13) *kriisintarkkaisuvalineellä* 7 luvun 2 §:ssä tarkoitettua toimenpidettä;

14) *kriisintarkkaisuvaltuudella* 12 luvussa tarkoitettuja viraston toimivaltuuksia;

15) *ETA-valtiolla* Euroopan talousalueeseen kuuluvaa valtiota;

16) *kolmannella maalla* muuta valtiota kuin ETA-valtiota;

17) *kolmannen maan luottolaitoksella* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 7 §:ssä tarkoitettua ulkomaista luottolaitosta;

18) *kolmannen maan sijoituspalveluyrityksellä* sijoituspalvelulain 1 luvun 9 §:ssä tarkoitettua ulkomaista sijoituspalveluyritystä;

19) *sivuliikkeellä* luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 13 §:ssä tarkoitettua sivuliikettä;

20) *merkittäväällä sivuliikkeellä* muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa olevaa sivuliikettä, joka katsotaan sen sijaintivaltiossa merkittäväksi;

21) *ryhmäkriisintarkkaisuilla* kriisintarkkai-

suvälineiden soveltamista samanaikaisesti laitokseen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen;

22) *kriisinratkaisulla* kriisinratkaisuvälineen käyttämistä 1 §:ssä tarkoitetussa laitoksessa 6 §:ssä säädetyn tavoitteen saavuttamiseksi;

23) *kriisinratkaisurahastolla* virastolain 4 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa;

24) *poikkeuksellisella julkisella rahoitustuella* Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua laitoksen tai 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua muun yrityksen elinkelpoisuuden, maksuvalmiuden tai vakavaraisuuden säilyttämiseksi tai palauttamiseksi ennalteen myönnettävää valtiontukea tai muuta julkista ylikansallista rahoitustukea, joka kansallisella tasolla myönnettynä katsottaisiin valtiontueksi;

25) *toimivaltaisella viranomaisella* EU:n vakavaraisuusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan 40 alakohdassa määriteltyä toimivaltaista viranomaista ja Euroopan keskuspankkia sille luottolaitosten vakavaraisuusvalvontaan liittyvää politiikkaa koskevien erityistehtävien antamisesta Euroopan keskuspankille annetussa neuvoston asetuksessa (EU) N:o 1024/2013, jäljempänä *YVM-asetus*, annettujen erityistehtävien osalta.

Tässä laissa tarkoitetaan *rahoitussopimuksella*:

1) arvopaperia koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset;

b) arvopaperia, arvopaperiryhmää tai arvopaperi-indeksiä koskeva optio;

c) arvopaperin, arvopaperiryhmän tai arvopaperi-indeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

2) hyödykettä koskevia sopimuksia, joita ovat:

a) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin ostoa, myyntiä tai lainausta koskevat sopimukset sen myöhempää toimistusta varten;

b) hyödykettä, hyödykeryhmää tai hyödykeindeksiä koskeva optio;

c) hyödykkeen, hyödykeryhmän tai hyödykeindeksin takaisinostosopimukset ja käänteiset takaisinostosopimukset;

3) futuuri- ja termiinisopimukset, joita ovat hyödykettä koskevia sopimuksia lukuun ottamatta hyödykkeen tai minkä tahansa muun omaisuuden, palvelun, oikeuden tai edun ostoa, myyntiä tai siirtoa tiettyyn hintaan myöhempänä ajankohtana koskevat sopimukset;

4) swap-sopimukset, joita ovat:

a) swapit ja optiot, joiden kohde-etuutena ovat korot, spot-sopimukset tai muut valuuttaturssisopimukset, valuutat, osakeindeksi tai osakkeet, luottoindeksi tai luotot, hyödykeindeksi tai hyödykkeet, säänvaihtelut, päästöoikeudet tai inflaatiovauhti;

b) tuottojen, luottoriskimarginaalien tai luottoriskin vaihtoa koskevat sopimukset;

c) edellä a tai b alakohdassa tarkoitettua sopimusta vastaavat sopimukset, joilla käydään toistuvasti kauppaa swap- tai johdannaismarkkinoilla;

5) pankkien väliset lainasopimukset, joissa laina-aika on enintään kolme kuukautta;

6) edellä 1—5 alakohdassa tarkoitettujen sopimusten puitesopimukset.

Mitä tässä laissa säädetään konsernista ja ryhmästä sovelletaan myös talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa (599/2010) tarkoitettuun yhteenliittymään. Mitä tässä laissa säädetään konsernin ja ryhmän emoyrityksestä, sovelletaan myös yhteenliittymän keskusyhteisöön. Mitä tässä laissa säädetään tytäryrityksestä, sovelletaan myös jäsenluottolaitokseen ja muuhun yhteenliittymään kuuluvaan yritykseen kuin keskusyhteisöön.

Sen lisäksi, mitä edellä 1 §:ssä säädetään, laitoksella tarkoitetaan 4—14 luvussa kriisinratkaisun kohteena olevaa laitosta ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä.

Virastolain 4 luvussa tarkoitettujen vakausmaksujen käyttö ei ole poikkeuksellista julkista rahoitustukea.

4 §

Euroopan unionin lainsäädäntö ja Euroopan pankkiviranomainen

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *kriisinratkaisudirektiivillä* luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten elvytys- ja kriisinratkaisukehyksestä sekä neuvoston direktiivin 82/891/ETY, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 2001/24/EY,

2002/47/EY, 2004/25/EY, 2005/56/EY, 2007/36/EY, 2011/35/EU, 2012/30/EU ja 2013/36/EU ja asetusten (EU) N:o 1093/2010 ja (EU) N:o 648/2012 muuttamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2014/59/EU;

2) *Euroopan pankkivalvonta-asetuksella* Euroopan valvontaviranomaisen (Euroopan pankkiviranomainen) perustamisesta sekä päätöksen N:o 716/2009/EY muuttamisesta ja komission päätöksen 2009/78/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EU) N:o 1093/2010;

3) *luottolaitosdirektiivillä* oikeudesta harjoittaa luottolaitostoimintaa ja luottolaitosten ja sijoituspalveluyritysten vakavaraisuusvalvonnasta, direktiivin 2002/87/EY muuttamisesta sekä direktiivien 2006/48/EY ja 2006/49/EY kumoamisesta annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviä 2013/36/EU;

4) *Euroopan pankkiviranomaisella* Euroopan pankkivalvonta-asetuksessa tarkoitettua Euroopan pankkiviranomaista.

5 §

Euroopan unionin tekniset standardit

Tämän lain lisäksi kriisinratkaisudirektiivissä tarkoitetuissa Euroopan komission, jäljempänä *komissio*, asetuksella tai päätöksellä annetuissa teknisissä standardeissa on säännöksiä kriisinratkaisusta.

6 §

Lain tavoitteet ja yleiset soveltamisperiaatteet

Viraston on soveltaessaan tätä lakia otettava huomioon seuraavat kriisinratkaisun yleiset tavoitteet:

- 1) laitoksen ydintoimintojen jatkuminen;
- 2) laitosten välisten tartuntavaikutusten ja muiden rahoitusmarkkinoiden vakautta vaarantavien häiriöiden ehkäiseminen ja markkinakurin edistäminen;
- 3) julkisten varojen suojaaminen;
- 4) tallettajien ja sijoittajien sekä laitosten hallussa olevien asiakasvarojen turvaaminen;
- 5) varallisuusarvojen säilyttäminen ja kriisinratkaisun kustannusten minimointi.

Jos 1 momentissa tarkoitettut tavoitteet ovat keskenään ristiriidassa, viraston on päättäessään tämän lain soveltamisesta punnittava eri tavoitteiden tärkeyttä ja otettava tavoitteet huomioon siten, että tavoitteet kokonaisuutena voidaan parhaiten saavuttaa.

Viraston on tätä lakia soveltaessaan otettava huomioon muun ohessa laitoksen ja 1 §:n 2 momentissa tarkoitettun yrityksen:

- 1) liiketoiminnan luonne, laajuus ja monimuotoisuus;
- 2) oikeudellinen muoto ja omistusrakenne;
- 3) riskiprofiili;
- 4) sidokset muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään;
- 5) kuuluminen EU:n vakavaraisuusasetuksen 113 artiklan 6 tai 7 kohdassa tarkoitettun poikkeuksen piiriin;
- 6) harjoittama sijoituspalvelulain 11 §:ssä tarkoitettujen sijoituspalvelujen tarjoaminen.

7 §

Lainvalintaa koskevat säännökset

Tämän lain säännöksiä kriisinratkaisuvälineistä ja -valtuuksista sovelletaan laitoksen toisessa ETA-valtiossa oleviin varoihin ja velkoihin, jollei tästä laista tai liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista luottolaitoksista annetun lain (1501/2001) 24 a—24 k §:ssä säädetyistä lainvalintasäännöksistä muuta johdu.

II OSA

VARAUTUMINEN KRIISINRATKAISUUN

2 luku

Kriisinratkaisusuunnitelma

1 §

Velvollisuus laatia kriisinratkaisusuunnitelma

Viraston on laadittava Finanssivalvontaa ja merkittävien sivuliikkeiden kriisinratkaisuviranomaisia kuultuaan laitokselle kriisinratkaisusuunnitelma. Kriisinratkaisusuunnitelmassa on varauduttava kriisinratkaisutoimiin, jotka

virasto voi toteuttaa, jos kriisihallintoon asettamisen edellytykset täyttyvät. Suunnitelmassa on yksilöitävä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien aineelliset esteet ja tarvittaessa esitettävä esteiden poistamiseksi tarvittavat olennaiset toimenpiteet.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei sovelleta laitokseen, joka kuuluu ryhmään, josta on 5 §:n mukaan laadittava konsernin kriisinsuunnitelma.

Kriisinsuunnitelmaan on sisällytettävä toimintavaihtoehtoja laitospaikkaisten vaikeuksien ratkaisemiseksi sekä laajan rahoitustoimialan tai rahoitusjärjestelmän epävakauden korjaamiseksi.

Kriisinsuunnitelmassa ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään:

- 1) poikkeuksellista julkista rahoitustukea;
- 2) keskuspankin hätärahoitukseksi antama maksuvalmiustukea; tai
- 3) keskuspankin vakuuksia, juoksu-aikaa ja korkoa koskevin poikkeuksellisin ehdoin antama maksuvalmiustukea.

Kriisinsuunnitelmassa on annettava selvitys siitä, miten ja milloin laitos voi hakea keskuspankin tukea ja yksilöitävä mahdolliset vakuuskelpoiset varat.

Virasto voi velvoittaa laitoksen avustamaan kriisinsuunnitelman laadinnassa ja suunnitelman päivittämisessä.

Virasto voi päättää, että laitoksen ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvien yritysten on ylläpidettävä yksityiskohtaista luettelo rahoitusosuuksista, joissa laitos tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys on osapuolena. Virasto voi määrätä ajankohdan, johon mennessä edellä mainitun luettelon laatimisesta on huolehdittava ja toimitettava virastolle tiedot sopimuksista.

2 §

Kriisinsuunnitelman tarkastaminen

Viraston on tarkastettava laitoksen kriisinsuunnitelmat vuosittain.

Kriisinsuunnitelma on lisäksi tarkastettava laitoksen oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskel-

poisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista. Laitoksen ja Finanssivalvonnan on viipymättä ilmoitettava virastolle muuttuneet tiedot.

3 §

Kriisinsuunnitelman sisältö

Kriisinsuunnitelmassa on esitettävä vaihtoehdot III osassa tarkoitettujen kriisinsuunnitelman välineiden ja -valtuuksien soveltamisesta laitokseen.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinsuunnitelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinsuunnitelman sisällölle asetettavista vaatimuksista.

4 §

Kriisinsuunnitelman laatimiseksi tarvittavat tiedot

Laitoksen on toimitettava virastolle kriisinsuunnitelman laatimiseksi, ylläpitämiseksi ja täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tiedot ja selvitykset. Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinsuunnitelman täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset kriisinsuunnitelman laatimiseksi tarvittavista tiedoista ja selvityksistä.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen tiedot ja selvitykset ovat Finanssivalvonnan hallussa, Finanssivalvonnan on viraston pyynnöstä toimitettava virastolle tiedot ja selvitykset.

5 §

Velvollisuus laatia konsernin kriisinsuunnitelma

Jos konsernin emoyritys ei ole toisessa ETA-valtiossa olevan emoyrityksen tytäryritys, viraston on laadittava konsernin kriisinsuunnitelma yhteistoiminnassa konsernin ulkomaisten tytäryritysten kriisinsuunnitelma vastaavien viranomaisten kanssa ja merkittävien sivuliikkeiden sijaintivaltion kriisinsuunnitelma kuultuaan siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista. Konsernin kriisinsuunnitelmaan on sisällytettävä koko konsernia koskeva suunni-

telma mahdollisen kriisin ratkaisemiseksi emoyrityksen tasolla tai eriteltyä tytäryritysten tasolla tapahtuvana kriisinratkaisuna.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on yksilöitävä seuraaviin konserniyrityksiin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet:

- 1) unionissa emoyrityksenä toimiva yritys;
- 2) unionissa sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset;
- 3) 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut yhteisöt;
- 4) unionin ulkopuolella sijaitsevat konserniin kuuluvat tytäryritykset.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelma on laadittava 4 §:n nojalla toimitettujen tietojen perusteella.

6 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelman sisältö

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on:

- 1) esitettävä koko konsernin yksittäisiin konserniyrityksiin kohdistettavat kriisinratkaisutoimenpiteet ja esitettävä näiden toimenpiteiden yhteensopivuus 1 §:n 3 momentissa tarkoitettuihin eri toimintavaihtoehtoihin;
- 2) tarkasteltava, missä määrin koko konsernia koskevia kriisinratkaisuvälineitä voidaan soveltaa ja kriisinratkaisuvälineitä käytetään koordinoitusti konserniyrityksiin, mukaan lukien toimenpiteet, joiden avulla helpotetaan konsernin tai sen osan myyntiä kolmannelle osapuolelle ja tunnistaa niihin mahdollisesti sisältyvät esteet;
- 3) esitettävä tarvittaessa yhteistyöjärjestelyt kolmansien maiden viranomaisten kanssa;
- 4) yksilöitävä konsernin kriisinratkaisun edistämistä helpottavat välttämättömät toimet;
- 5) esitettävä muut lisätoimet, joita virasto aikoo soveltaa ryhmän kriisinratkaisussa;
- 6) esitettävä, miten kriisinratkaisutoimet rahoitetaan, ja periaatteet siitä, miten siihen liittyvät vastuut jaetaan eri ETA-valtioiden kesken.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa ei saa olettaa, että sille myönnetään 1 §:n 4 momentissa tarkoitettua rahoitustukea tai mak-

suvalmiustukea. Kriisinratkaisutoimien rahoituksesta aiheutuvien vastuiden jakoperiaatteet on vahvistettava tasapuolisesti ja niissä on erityisesti otettava huomioon 14 luvun 13 §:ssä säädetyt perusteet, niiden vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä kaikkien ryhmäkriisinratkaisuun osallistuvien jäsenvaltioiden tasapuolinen kohtelu.

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmassa on oltava kuvaus 3 luvun 2 §:n mukaisesta purkamismahdollisuuksien arvioinnista.

7 §

Konsernin kriisinratkaisusuunnitelmaan liittyvä menettely

Konsernin emoyrityksen on toimitettava sitä koskevat ja viraston määräämässä laajuudessa muita konserniyrityksiä koskevat 4 §:n mukaiset tiedot ja selvitykset virastolle.

Viraston on välitettävä 1 momentin mukaisesti toimitetut tiedot:

- 1) Euroopan pankkiviranomaiselle;
- 2) konserniin kuuluvien tytäryritysten kotivaltioiden kriisinratkaisuviranomaisille;
- 3) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joissa konserniin kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista;
- 4) luottolaitosdirektiivin 115 ja 116 artiklassa tarkoitetuille asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille;
- 5) niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille, joihin 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettut yritykset ovat sijoittautuneet.

Viraston on toimitettava 2 momentissa tarkoitetuille viranomaisille kaikki ne tiedot, joilla on olennaista merkitystä näiden viranomaisten tehtävien hoitamiseksi.

Virasto ei ole velvollinen välittämään kolmannen maan tytäryritystä koskevia tietoja ilman tämän tytäryrityksen valvontaviranomaisen tai kriisinratkaisuviranomaisen suostumusta.

Viraston on laadittava konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja käsiteltävä suunnitelma ja sen muutokset 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa kuultuaan konserniin kuuluvien laitosten ja merkittä-

vien sivuliikkeiden valvonnasta vastaavia toimivaltaisia viranomaisia. Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisintarkistusviranomaisen osallistumaan tässä momentissa tarkoitettua asian käsittelyyn, jos kyseisessä maassa on konserniin kuuluvia yrityksiä tai merkittäviä sivuliikkeitä.

Viraston on tarkastettava konsernin kriisintarkistus suunnitelma vuosittain.

Konsernin kriisintarkistus suunnitelma on lisäksi tarkastettava konsernin oikeudelliseen tai toiminnalliseen rakenteeseen, liiketoimintaan tai rahoitusasemaan kohdistuneen jokaisen sellaisen muutoksen jälkeen, joka voi vaikuttaa merkittävästi suunnitelman toteuttamiskelpoisuuteen tai muuten edellyttää suunnitelman tarkastamista.

8 §

Konsernin kriisintarkistus suunnitelman hyväksyminen

Virasto päättää konsernin kriisintarkistus suunnitelman hyväksymisestä yhdessä tytäryritysten kriisintarkistus vastaavien viranomaisten kanssa.

Edellä 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisten kanssa on pyrittävä tekemään yhteinen päätös neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona virasto on välittänyt 4 §:ssä tarkoitettua tietoa.

Jos 1 momentissa tarkoitettujen viranomaisten eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä 2 momentissa säädettyssä määräajassa, viraston on tehtävä päätös konsernin kriisintarkistus suunnitelmasta. Päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisintarkistusviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle.

Viraston on 3 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tehtävä päätös erillisestä kriisintarkistus suunnitelmasta viraston toimivaltaan kuuluville tytäryrityksille. Päätöksestä on käytävä ilmi 3 momentissa tarkoitettujen erimielisyyden syyt ja otettava huomioon muiden kriisintarkistusviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on ilmoitettava päätöksensä muille 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettujen kriisintarkistus kollegion jäsenille.

Jos virasto tai muu 1 momentissa tarkoi-

tettu viranomaisena on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on 5 momentissa mainitussa artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomaisena ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 3 tai 4 momentissa tarkoitettu päätös.

Viraston on 4 momentissa tarkoitettussa tapauksessa, jossa yhteistä päätöstä ei ole saatu tehdyksi, tunnustettava muun kriisintarkistusviranomaisen tekemä sen toimivaltaan kuuluvia tytäryrityksiä koskeva päätös ja sovellettava sitä.

Jos virasto arvioi, että 1 momentissa tarkoitettua konsernin kriisintarkistus suunnitelmaa koskeva erimielisyys vaikuttaa valtion talouspoliittiseen vastuuseen, sen on käynnistettävä konsernin kriisintarkistus suunnitelman uudelleen arviointi, johon sisältyy omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja koskeva vähimmäisvaatimus.

9 §

Kriisintarkistus suunnitelmia koskeva tiedonantovelvollisuus

Viraston on toimitettava tässä luvussa tarkoitettujen kriisintarkistus suunnitelmat ja konsernin kriisintarkistus suunnitelmat sekä niihin tehdyt muutokset Finanssivalvonnalle.

10 §

Yksinkertaistetut velvoitteet tietyille laitoksille

Viraston on ottaen huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty tavoitteet ja soveltamisperi-

aatteet sekä laitoksen asettamisesta konkursiin aiheutuvat vaikutukset rahoitusmarkkinoiden toimintaan, muihin laitoksiin, rahoituksen saatavuuteen ja talouteen laajemmin, määriteltävä kriisinratkaisusuunnitelmaa koskevat vaatimukset, joissa voidaan poiketa edellä tässä luvussa säädetyistä seuraavista vaatimuksista:

1) kriisinratkaisusuunnitelmaan sisällytettävät tiedot;

2) kriisinratkaisusuunnitelmaa ja sen päivittämistä koskevat määräajat;

3) 4 §:n mukaan laitokselta tarvittavien tietojen sisältö;

4) 3 luvun 1 §:ssä tarkoitetun laitoksen ja 2 §:ssä tarkoitetun konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointia varten tarvittavat tiedot.

Viraston on kuultava Finanssivalvontaa ennen 1 momentissa tarkoitetun arvioinnin tekemistä.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

11 §

Yhteenliittymää koskevat velvoitteet

Virasto voi päättää, ettei 1—9 §:ää sovelleta talletuspankkien yhteenliittymästä annetussa laissa tarkoitettuun yhteenliittymään kuuluvaan laitokseen, joka on luottolaitostoinnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti kokonaan tai osittain vapautettu EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitetuista vakavaraisuusvaatimuksista.

Jos laitos on vapautettu vakavaraisuusvaatimuksista luottolaitostoinnasta annetun lain 9 luvun 1 §:n mukaisesti, sovelletaan tämän luvun 1—9 §:ää konsolidoinnin perusteella laitoksen keskusyhteisöön ja siihen EU:n vakavaraisuusasetuksen 10 artiklassa tarkoitettulla tavalla liittyneisiin laitoksiin.

Sellaisen laitoksen kriisinratkaisusuunnitelma, joka kuuluu YVM-asetuksen 6 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun Euroopan keskuspankin valvonnan piiriin, tai jolla on huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, on laadittava 1—4 §:n mukaisesti.

Laitoksella on 3 momentissa tarkoitettu huomattava osuus rahoitusjärjestelmästä, jos sen varojen:

1) kokonaisarvo ylittää 30 miljardia euroa; tai

2) osuus kotivaltion bruttokansantuotteesta ylittää 20 prosenttia ja varojen kokonaisarvo ei alita viittä miljardia euroa.

Viraston on toimitettava Euroopan pankkiviranomaiselle selvitys tämän pykälän soveltamisesta.

12 §

EU:n kriisinratkaisusäätöjen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisusäätöissä säädetään EU:n yhteiseen kriisinratkaisumekanismiin kuuluvasta kriisinratkaisun suunnittelusta. Asetuksen 8 artiklassa säädetään niistä yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat EU:n kriisinratkaisusäätöjen 42 artiklassa tarkoitetun kriisinratkaisuneuvoston on laadittava ja hyväksyttävä, 9 artiklassa muista kuin edellä mainitusta yhteisöistä ja konserneista, joiden kriisinratkaisusuunnitelmat kansallisen kriisinratkaisuviranomaisen on laadittava ja hyväksyttävä ja 11 artiklassa kriisinratkaisuneuvoston oikeudesta soveltaa kriisinratkaisusuunnitelmien laadinnassa yksinkertaistettuja velvoitteita ja vapautuksia.

3 luku

Purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi

1 §

Velvollisuus arvioida laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet

Viraston on arvioitava, voidaanko laitos purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitettulla tavalla ilman poikkeuksellista julkista rahoitustukea taikka keskuspankin hätärahoituksesta tai poikkeuksellisin ehdoin antamaa maksuvalmiustukea. Viraston on arviota tehdessään kuultava Finanssivalvontaa. Jos laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike, viraston on myös kuultava sivuliikkeen osalta toimivaltaista kriisinratkaisuviranomaista, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta.

Laitos voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

- 1) se voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä;
- 2) sen toiminta voidaan tervehdyttää yrityssaneerausmenettelyssä; taikka
- 3) sen toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitoksen ydintoimintojen jatkuvuus turvataan.

Laitoksen purkamisesta, saneeruksesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaukselle.

Viraston on arvioitava laitoksen purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet samanaikaisesti, kun se 2 luvun 1 ja 2 §:n mukaisesti laatii tai tarkastaa laitosta koskevan kriisinratkaisusuunnitelman. Viraston on tehtävä Euroopan pankkiviranomaiselle ilmoitus, jos se arvioi, ettei laitos täytä tässä pykälässä säädettyjä purkamisen tai uudelleen järjestelyn edellytyksiä.

2 §

Velvollisuus arvioida purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuudet konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta, sen on arvioitava yhdessä konsernin tytäryritysten kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa, voidaanko konserni purkaa tai sen toiminta uudelleen järjestää 1 §:ssä tarkoitetulla tavalla. Arviota tehtäessä viraston on kuultava Finanssivalvontaa ja konserniin kuuluvien tytäryritysten valvonnasta vastaavia viranomaisia sekä niiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisia, joissa ryhmään kuuluvan laitoksen merkittävä sivuliike sijaitsee, siinä määrin kuin se on sivuliikkeen kannalta olennaista.

Konserni voidaan purkaa tai sen toiminta järjestää uudelleen tässä laissa tarkoitetulla tavalla, jos:

- 1) konserniin kuuluvat laitokset voidaan purkaa selvitys- tai konkurssimenettelyssä;
- 2) konserniin kuuluvien laitosten toiminta voidaan tervehdyttää yrityssaneerausmenettelyssä; tai

3) konserniin kuuluvien laitosten toiminta voidaan järjestää uudelleen tämän lain mukaisesti niin, että laitosten ydintoimintojen jatkuvuus turvataan, joko erottamalla ne muista toiminnoista, jos tämä voidaan tehdä vaivattomasti ja ilman tarpeetonta viivytystä, tai muulla käytettävissä olevalla tavalla.

Konsernin purkamisesta, saneeruksesta tai toiminnan uudelleenjärjestämisestä tulee aiheutua mahdollisimman vähän merkittäviä haitallisia seurauksia Suomen tai muiden ETA-valtioiden rahoitusjärjestelmien vakaukselle.

Tässä pykälässä tarkoitettu arvio on käsiteltävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisukollegiossa noudattaen tämän luvun 5 §:ssä säädettyä menettelyä.

Konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arviointi on tehtävä samanaikaisesti, kun ryhmän kriisinratkaisusuunnitelma laaditaan tai tarkastetaan. Arviota tehtäessä on noudatettava 2 luvun 8 §:ssä säädettyä päätöksentekomenettelyä.

Viraston on ilmoitettava viivytyksettä Euroopan pankkiviranomaiselle, jos konsernia ei voida pitää purkamiskelpoisena.

3 §

Arviointiin vaikuttavat seikat

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöön panemiseksi tarvittavat tarkemmat säännökset seikoista, jotka viraston on vähintään otettava huomioon arvioidessaan 1 ja 2 §:ssä tarkoitettujen edellytysten täyttymistä.

4 §

Laitoksen purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen

Jos virasto toteaa 1 §:n mukaisessa arviossaan Finanssivalvontaa kuultuaan, että laitoksen purkamiselle tai toiminnan uudelleenjärjestämiselle on olemassa olennainen este, sen on ilmoitettava asiasta kirjallisesti laitokselle, Finanssivalvonnalle ja niiden valtioiden krii-

sinratkaisuviranomaisille, joissa laitoksella on merkittävä sivuliike.

Laitoksen on neljän kuukauden kuluessa 1 momentissa tarkoitetun ilmoituksen vastaanottamisesta tehtävä virastolle ehdotus toimenpiteistä, joilla poistetaan viraston havaitsema este.

Viraston on arvioitava, riittävätkö laitoksen 2 momentin mukaisesti ehdottamat toimenpiteet poistamaan viraston havaitseman esteen. Viraston on arviota tehdessään kuuluttava Finanssivalvontaa. Jos virasto katsoo, etteivät laitoksen ehdottamat toimenpiteet riitä poistamaan estettä, viraston on vaadittava laitosta toteuttamaan viraston yksilöimät toimenpiteet, joilla este voidaan poistaa. Viraston on ilmoitettava vaadittavista toimenpiteistä kirjallisesti laitokselle, jonka on kuukauden kuluessa ilmoituksen vastaanottamisesta esitettävä suunnitelma niiden toteuttamisesta. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään perusteltava, miksi viraston ehdottamat toimet ovat tarpeen ja laitoksen ehdottamat ovat riittämättömiä. Viraston on toimenpidevaatimuksista päättäessään otettava huomioon purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteen vaikutus rahoitusmarkkinoiden vakauteen sekä toimenpiteiden vaikutus laitoksen liiketoimintaan, sen toiminnan vakauteen ja laitoksen vaikutukseen kansantalouteen.

Virasto voi vaatia laitokselta seuraavien toimenpiteiden toteuttamista laitoksen purkamisen tai toiminnan uudelleenjärjestämisen esteen poistamiseksi:

1) konsernin sisäisten rahoitussopimusten sisällön ja tarpeen uudelleenarviointi ja ydintoimintoja koskevien palvelusopimusten laatiminen joko konserniyritysten tai konsernin ulkopuolisten yritysten kanssa ydintoimintojen tarjoamisen turvaamiseksi;

2) laitoksen vastuiden rajoittaminen;

3) kriisinratkaisun kannalta merkityksellisten lisätietojen toimittaminen virastolle pyynnöstä tai säännöllisesti;

4) laitoksen yksilöityjen varojen myynti;

5) laitoksen yksittäisten liiketoimintojen rajoittaminen tai lopettaminen;

6) liiketoiminnan tai tuotteiden myynnin rajoittaminen;

7) laitoksen oikeudellisten tai toiminnallisten rakenteiden muuttaminen siten, että lai-

toksen ydintoiminnot voidaan erotella oikeudellisesti ja taloudellisesti muista toiminnoista sovellettaessa 9—11 luvussa tarkoitettuja kriisinratkaisuvälineitä;

8) laitoksen emoyrityksenä toimivan rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen laitoksen kotivaltioon tai laitoksen emoyrityksen kotivaltioon;

9) laitoksen tai sen emoyhtiön suorittama 8 luvussa tarkoitettujen alentamiskelpoisten velkojen liikkeeseenlasku 8 luvun 7 §:n edellytysten täyttämiseksi;

10) muita kuin 9 kohdassa tarkoitettuja toimenpiteitä 8 luvun 7 §:n edellytysten täyttämiseksi mukaan lukien erityisesti laitoksen liikkeeseen laskemien alentamiskelpoisten velkojen tai laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaisesti omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden ehtojen uudelleen neuvottelu sen varmistamiseksi, että viraston 6 luvussa tarkoitettu päätös rahoitusvälineen arvon alentamisesta on pantavissa täytäntöön siinä valtiossa, jonka lakia rahoitusvälineeseen sovelletaan;

11) erillisen rahoitusalan holdingyhtiön perustaminen ja laitoksen siirtäminen sen määräysvaltaan, jos:

a) se on välttämätöntä laitoksen kriisinratkaisun edistämiseksi ja sen välttämiseksi, että tässä laissa tarkoitettujen kriisinratkaisuvaltuuksien ja -välineiden käytöllä olisi haitallisia vaikutuksia konserniin kuuluviin muihin kuin rahoitusalan yrityksiin;

b) laitos on rahoitusalan sekaholdingyhtiön tytäryritys.

Ennen kuin virasto esittää laitokselle 3 momentissa tarkoitetun toimenpidevaatimuksen, sen on arvioitava kyseisen toimenpiteen mahdollinen vaikutus laitokseen, rahoituspalvelujen sisämarkkinoihin sekä toisten ETA-valtioiden ja Euroopan unionin rahoitusjärjestelmän vakauteen. Viraston on arviota tehdessään kuuluttava Finanssivalvontaa ja tarvittaessa myös Suomen Pankkia ja valtiovarainministeriötä.

Laitoksen kriisinratkaisusuunnitelman laatiminen ja yhteisen päätöksen tekeminen ryhmän kriisinratkaisuehdotuksen hyväksymisestä on keskeytettävä, kunnes virasto on päättänyt toimenpiteistä olennaisen esteen poistamiseksi.

5 §

Purkamista ja toiminnan uudelleenjärjestämistä koskevien esteiden poistaminen konsernissa

Jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisintarkaisusta, sen on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisintarkaisukollegiossa yhdessä muiden konserniyritysten kriisintarkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 2 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä konserniyrityksissä. Päätöstä tehtäessä on kuultava ryhmän Finanssivalvonnasta annetun lain (878/2008) 65 b §:ssä tarkoitettua valvontakollegiota ja merkittävien sivuliikkeiden osalta toimivaltaisia kriisintarkaisuviranomaisia, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta.

Viraston on tätä pykälää soveltaessaan laadittava Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 25 artiklan 1 kohdan mukaisesti yhteistyössä Finanssivalvonnan ja Euroopan pankkiviranomaisen kanssa asiaa koskeva kertomus ja lähetettävä se konsernin emoyritykselle, tytäryritysten kriisintarkaisusta vastaaville viranomaisille ja merkittävien sivuliikkeiden kotivaltioiden kriisintarkaisuviranomaisille. Kertomusta laadittaessa on kuultava konserniin kuuluvien laitosten valvonnasta vastaavia viranomaisia. Kertomuksessa on käsiteltävä olennaisia esteitä kriisintarkaisuvälineiden ja -valtuuksien tehokkaalle käytölle konsernissa sekä vaikutuksia laitoksen liiketoimintaan, ja siinä on suositeltava oikeasuhtaisia ja kohdistettuja toimenpiteitä, joiden virasto arvioi olevan tarpeen näiden esteiden poistamiseksi.

Konsernin emoyritys voi neljän kuukauden kuluessa siitä päivästä, jona se on vastaanottanut 2 momentissa tarkoitettun kertomuksen, ehdottaa virastolle vaihtoehtoisia toimenpiteitä kertomuksessa yksilöityjen esteiden korjaamiseksi.

Jos emoyritys on esittänyt 3 momentin mukaisesti vaihtoehtoisia toimenpiteitä, viraston on ilmoitettava niistä Finanssivalvonnalle, Euroopan pankkiviranomaiselle ja tytäryhtiöiden kriisintarkaisuviranomaisille sekä merkittävien sivuliikkeiden kriisintarkaisuviranomaisille, jos se on olennaista sivuliikkeen kannalta. Viraston on pyrittävä siihen, että kriisintarkaisukollegiossa tehdään neljän kuukau-

den kuluessa kertomuksen toimittamisesta yhteinen päätös olennaisten esteiden yksilöimisestä ja niiden poistamiseksi vaadittavista toimenpiteistä. Toimenpiteistä päätettäessä on otettava huomioon niiden mahdollinen vaikutus kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa konserni harjoittaa toimintaa. Päätöstä tehtäessä viraston on kuultava sivuliikkeiden toimivaltaisia kriisintarkaisu- ja valvontaviranomaisia. Viraston on annettava yhteispäätös kirjallisesti tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 4 momentissa tarkoitettussa määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka toteutetaan konsernin tasolla. Viraston päätöksessä on otettava huomioon muiden kriisintarkaisuviranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset. Viraston on annettava päätös tiedoksi konsernin emoyritykselle.

Jos toinen kriisintarkaisuviranomainen on saattanut tässä pykälässä tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 4 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 4 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 4 momentissa tarkoitettu päätös.

6 §

Konsernin purkamisen ja uudelleenjärjestämisen esteiden poistaminen tilanteessa, jossa konsernin kriisintarkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisintarkaisuviranomaisen tehtäviin

Tilanteessa, jossa konsernin kriisintarkaisun suunnittelu kuuluu toisen ETA-valtion kriisintarkaisuviranomaisen tehtäviin ja vi-

rasto on konserniin kuuluvan tytäryhtiön toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen, viraston on pyrittävä 14 luvun 2 §:ssä tarkoitettussa kriisinratkaisukollegiossa yhdessä muiden toimivaltaisten kriisinratkaisuviranomaisten kanssa tekemään tämän luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvio ja päättämään yhteisesti 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä. Viraston on annettava 5 §:n 2 momentissa tarkoitettu kertomus tiedoksi niille konsernin tytäryhtiöille, joiden toimivaltainen kriisinratkaisuviranomainen se on.

Jos yhteistä päätöstä ei ole tehty 5 §:n 4 momentissa mainitussa neljän kuukauden määräajassa, viraston on tehtävä päätös 4 §:n 4 momentissa tarkoitetuista toimenpiteistä, jotka kohdistetaan suomalaiseen tytäryritykseen. Viraston on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten esittämät näkemykset. Viraston on annettava päätös tiedoksi suomalaiselle tytäryritykselle ja konsernin kriisinratkaisun suunnittelusta vastaavalle kriisinratkaisuviranomaiselle.

Jos toinen kriisinratkaisuviranomainen on saattanut asian Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 5 §:n 4 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovitteluaika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 3 momentissa tarkoitettu päätös.

Virasto voi saattaa 1 momentissa tarkoitettua asian Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi.

7 §

Ennakollinen toimivalta

Virasto voi ennen laitoksen asettamista kriisihallintoon velvoittaa laitoksen aloittamaan neuvottelut mahdollisten ostajien

kanssa laitoksen varojen tai liiketoimintojen luovutuksesta, jos:

1) virasto on saanut Finanssivalvonnalta luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momentissa tarkoitettua ilmoituksen;

2) virastolla on painavia syitä olettaa, että luottolaitos ei seuraavan kahdentoista kuukauden aikana todennäköisesti kykene täyttämään toimilupaedellytyksiä tai suoriutumaan velvoitteistaan; tai

3) luottolaitos on ilmoittanut virastolle tarvitsevansa julkista pääoma- tai maksuvalmiustukea, joka on tarkoitettu turvaamaan rahoitusmarkkinoiden toiminta niiden vakavissa häiriötilanteissa.

8 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 10 artiklassa säädetään laitoksen ja konsernin purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien arvioinnista ja toimenpiteistä purkamis- ja uudelleenjärjestämismahdollisuuksien esteiden poistamiseksi.

III OSA

KRIISINRATKAISU

4 luku

Laitoksen asettaminen kriisihallintoon

1 §

Kriisihallintoon asettamisen edellytykset

Laitos voidaan asettaa kriisihallintoon, jos kaikki seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) laitos on kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa;

2) olosuhteet huomioon ottaen ei voida kohtuudella olettaa, että muilla toimenpiteillä voitaisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen 1 luvun 6 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tavoitteita vaarantamatta;

3) laitoksen asettaminen kriisihallintoon on tarpeen tärkeän yleisen edun turvaamiseksi.

Laitos on 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettua tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, jos se:

1) rikkoo tai sen voidaan arvioida todennäköisesti lähitulevaisuudessa rikkovan sille toimiluvan voimassaolon jatkamiseksi asetun vaatimuksen;

2) on kykenemätön tai sen voidaan arvioida todennäköisesti lähitulevaisuudessa olevan kykenemätön suoriutumaan velvoitteistaan; tai

3) tarvitsee sellaista poikkeuksellista julkista tukea toimintansa jatkamiseksi, joka ei ole tilapäinen valtion takaus keskuspankin tarjoamalle maksuvalmiusjärjestelylle tai pankin varainhankinnalle, tai sellaisen laitoksen pääomittamista tavanomaisin ehdoin, joka ei täytä 1 ja 2 kohdassa tai 6 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettuja edellytyksiä, ja kun nämä toimet ovat tarpeen vakavan häiriön korjaamiseksi rahoitusmarkkinoilla.

Edellä 1 momentin 3 kohdassa tarkoitettu edellytys täyttyy, jos kriisihallintoon asettaminen on oikeasuhtainen ja tarpeellinen keino 1 luvun 6 §:n 1 momentin mukaisten tavoitteiden saavuttamiseksi eikä tavoitteita voida vastaavalla tavalla saavuttaa asettamalla laitos konkurssiin tai selvitystilaan.

Laitoksen hallituksen on ilmoitettava Finanssivalvonnalle viivytyksettä, jos se katsoo laitoksen täyttävän 1 momentin 1 kohdassa säädetyt edellytykset. Finanssivalvonnan on viivytyksettä ilmoitettava tämän momentin mukaisesti saadusta ilmoituksesta virastolle.

Jos virasto tai Finanssivalvonta arvioi, että laitos täyttää 1 momentin 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuja edellytykset, niiden tulee toimittaa tieto arviostaan toisilleen sekä:

- 1) laitoksen tai ryhmän sivuliikkeen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle;
- 2) Suomen Pankille ja Euroopan keskuspankille;
- 3) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinhallintakaisusta vastaavalle viranomaiselle;
- 4) valtiovarainministeriölle;
- 5) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle.

2 §

Päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon

Viraston on saatuaan Finanssivalvonnalta 1 §:n 4 momentissa tai luottolaitostoiminnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 4 momen-

tissa tarkoitettua ilmoituksen taikka Finanssivalvontaa kuultuaan omasta aloitteestaan arvioitava, täytyvätkö 1 §:ssä säädetyt edellytykset. Jos virasto arvioi, että 1 §:n edellytykset eivät täyty, sen tulee tehdä päätös olla asettamatta laitosta kriisihallintoon. Jos edellytykset täyttyvät, viraston on tehtävä päätös laitoksen asettamisesta kriisihallintoon. Päätöksestä asettaa laitos kriisihallintoon on käytävä ilmi vähintään:

1) päivämäärä ja kellonaika, josta alkaen laitokseen sovelletaan kriisinhallintomenettelyä;

2) laitoksen velvollisuus julkistaa päätös 4 §:n mukaisesti;

3) tämän lain mukaiset toimenpiteet, joista kriisinhallintoviranomainen on päättänyt asettaessaan laitoksen kriisihallintoon.

Kun laitos on 1 momentissa tarkoitettulla päätöksellä asetettu kriisihallintoon, virasto voi määrätä laitoksen toimintaa, varallisuutta ja velkoja koskevista toimenpiteistä niin kuin tässä laissa jäljempänä säädetään.

Jos virasto 1 momentissa tarkoitettua päätöksen jälkeen tekee päätöksen 8—11 luvussa tarkoitettua kriisinhallintovälineen käyttämisestä, päätöksen sisältöön sovelletaan 1 momenttia, sen tiedoksiantamiseen 3 §:ää ja julkistamiseen 4 §:ää.

Jos 5 luvun 1 §:n mukaisesti tehty arvonnäyttö osoittaa mainitun luvun 3 §:n 1 momentin 1 kohdan mukaisesti, että edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisihallintoon eivät täyty, viraston on peruttava tämän luvun 2 §:n mukainen päätös asettaa laitos kriisihallintoon. Päätöksen peruminen tulee antaa välittömästi tiedoksi 3 §:ssä mainituille tahoille sekä julkistaa 4 §:n mukaisesti.

Muutoksenhausta viraston päätökseen asettaa laitos kriisihallintoon sekä 3 ja 4 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään 17 luvun 3 §:ssä.

3 §

Päätöksen tiedoksianto

Viraston on viivytyksettä annettava 2 §:ssä tarkoitettu päätös tiedoksi:

- 1) päätöksen kohteena olevalle laitokselle;
- 2) Finanssivalvonnalle ja Euroopan keskuspankille;

3) kriisihallintoon asetetun laitoksen sivuliikkeen toimivaltaiselle valvontaviranomaiselle;

4) mahdolliselle laitoksen ryhmäkriisinhallinnasta vastaavalle viranomaiselle;

5) Suomen Pankille;

6) valtiovarainministeriölle;

7) Euroopan järjestelmäriskineuvostolle;

8) Euroopan valvontaviranomaisille;

9) komissiolle;

10) selvitysjärjestelmien ylläpitäjille, jos laitos on eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain (1084/1999) 2 §:ssä tarkoitettu selvitysosapuoli.

4 §

Kriisinhallintomenettelyn aloittamista koskevan päätöksen julkistaminen

Jos laitos asetetaan kriisihallintoon, 2 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa päätöksen tiivistelmä ja muussa tapauksessa koko päätös on julkistettava:

1) viraston internetsivuilla;

2) Finanssivalvonnan internetsivuilla;

3) menettelyn kohteena olevan laitoksen internetsivuilla;

4) Euroopan pankkiviranomaisen internetsivuilla;

5) virallisessa lehdessä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettussa tiivistelmässä on oltava kuvaus päätöksen vaikutuksesta laitoksen hallintoelinten toimivaltaan, laitoksen sopimuspuolten asemaan ja erityisesti vähittäisasiakkaisiin sekä talletussuojaa koskevien periaatteiden soveltamisesta.

Viraston on lisäksi ilmoitettava päätöksestä Euroopan unionin virallisessa lehdessä sekä kahdessa valtakunnallisessa päivälehdessä asianomaisten valtioiden virallisella kielellä niissä ETA-valtioissa, joissa päätöksen piiriin kuuluvalla laitoksella on sivuliike tai joissa laitos tarjoaa luottolaitostoiminnasta annettussa laissa tai sijoituspalvelulaissa tarkoitettuja palveluja. Viraston on ilmoitettava myös päätöksen voimassaolon päättymisestä.

Edellä 2 §:ssä tarkoitettua päätöstä koskevassa ilmoituksessa on samalla mainittava menettelyn tarkoitus, sovellettava lainsäädäntö, muutoksenhaku-aika ja toimivaltainen muutoksenhakuviranomainen. Päätös on voimassa riippumatta siitä, onko ilmoitus julkaistu.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset ovat kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava, miten arvopaperimarkkinain (746/2012) nojalla julkistettavat tiedot pidetään yleisön saatavilla.

Jos menettelyn kohteena olevan laitoksen osakkeet, osuudet tai velkasitoumukset eivät ole kaupankäynnin kohteena säännellyllä markkinalla, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on toimitettava laitoksen tiedossa oleville osakkeen- tai osuudenomistajille sekä velkojille.

Jos 1 momentissa tarkoitettulla päätöksellä lykätään tai muuten rajoitetaan laitoksen sopimuspuolen lain ja sopimuksen mukaisten oikeuksien toteuttamista, 2 momentissa tarkoitettujen tietojen lisäksi on julkistettava lykkäyksen tai rajoituksen kesto ja ehdot sekä, jos lykkäyksen tai rajoituksen kesto tai ehtoja myöhemmin muutetaan, muutosten sisältö.

5 §

Ryhmään kuuluvan yrityksen asettaminen kriisihallintoon

Viraston on asettaessaan laitoksen kriisihallintoon samalla asetettava kriisihallintoon:

1) laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluva ryhmän emoyrityksen tytäryritys, jos se täyttää 2 momentin mukaiset edellytykset;

2) ryhmän emoyritys, jos se täyttää 1 §:ssä säädetyt edellytykset tai se on muuten tarpeen asettaa kriisihallintoon tämän lain tehokkaan soveltamisen varmistamiseksi ryhmään kuuluvassa laitoksessa tai koko ryhmässä.

Sovellettaessa 1 §:n 1 momenttia tässä pykälässä tarkoitettuun yritykseen, mainitussa momentissa tarkoitettuja edellytyksiä arvioidessa on tarkasteltava sekä yksittäisen yrityksen vaatimuksia että ryhmän emoyrityksen konsolidoituja vaatimuksia.

6 §

Kriisinvratkaisua koskevat yleiset periaatteet

Kriisinvratkaisuvälineitä sovellettaessa ja kriisinvratkaisuvaltuuksia käytettäessä on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jollei tämän lain säännöksistä muuta johdu:

1) laitoksen tappioista vastaavat laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajat, pääomallainojen haltijat ja velkojat samassa etusijajärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa ja osakkeen- tai osuudenomistajien osakkeet tai osuudet mitätöidään samassa suhteessa kuin niiden arvoa alennetaan tappioiden kattamiseksi;

2) samassa asemassa tappionkattamisjärjestyksessä olevia velkoja ja muita rahoitusvälineiden haltijoita kohdellaan yhdenvertaisesti;

3) osakkeen- ja osuudenomistajille ja velkojille ei aiheudu suurempia tappioita kuin mitä heille olisi aiheutunut, jos laitos olisi kriisinhallinnon asemesta asetettu konkurssiin;

4) virasto nimeää laitokselle uuden hallituksen, toimitusjohtajan ja ylimmän johdon, jollei se vaaranna kriisinvratkaisun tavoitteiden saavuttamista.

Jos kriisinhallintoon asetettu laitos on sellaisen konsernin emo- tai tytäryritys, johon kuuluu yksi tai useampi toisessa ETA-valtiossa sijaitseva yritys, kriisinvratkaisutoimenpiteet on toteutettava siten, että muille konserniyrityksille ja koko konsernille aiheutuvat vaikutukset sekä haitalliset vaikutukset rahoitusvakaudelle kaikissa niissä ETA-valtioissa, joissa laitos toimii, sekä muissa ETA-valtioissa jäävät mahdollisimman vähäisiksi.

7 §

EU:n kriisinvratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinvratkaisuasetuksen 15 artiklassa säädetään kriisinvratkaisua koskevista yleisistä periaatteista, 16 artiklassa rahoituslaitokseen ja 2 artiklan b kohdassa tarkoitettuun emoyritykseen kohdistuvan kriisinvratkaisutoimen toteuttamisesta ja 18 artiklassa kriisinhallintoon asettamisen edellytyksistä ja kriisinvratkaisumenettelystä.

5 luku

Varojen ja velkojen arvostaminen

1 §

Arvonmääritys

Viraston on viivytyksettä ennen 6 luvussa tarkoitettua osakkeiden ja osuuksien arvon alentamista ja ennen kriisinvratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä huolehdittava, että laitoksen varat ja velat arvioidaan tässä luvussa säädetyllä tavalla (*arvonmääritys*). Virasto voi noudattaa tämän luvun säännöksiä myös ennen laitoksen asettamista kriisinhallintoon.

Arvonmäärityksen on perustuttava yleisesti käytössä oleviin menetelmiin ja, jollei Euroopan unionin, jäljempänä *EU*, valtioneuvoston koskevista säännöksistä muuta johdu, varovaisiin oletuksiin. Arvonmäärityksen on oltava lopputulokseltaan kohtuullinen ja oikeudenmukainen.

2 §

Arvioija

Edellä 1 §:ssä tarkoitetun arvonmäärityksen suorittajalla (*arvioija*) on oltava sellainen koulutus ja kokemus, joka on tarpeen ottaen huomioon asianomaisen laitoksen toiminnan laatu ja laajuus sekä muut asiaan vaikuttavat seikat.

Arvioijan on oltava riippumaton virastosta ja muista viranomaisista sekä arvioitavasta laitoksesta ja sen kanssa samaan konserniin kuuluvista muista yrityksistä.

3 §

Arvonmäärityksen tarkoitus

Arvonmäärityksen tarkoituksena on luoda edellytykset viraston päätöksille siitä:

1) täyttyvätkö tässä laissa säädetty osakkeiden ja osuuksien arvon alentamisen edellytykset taikka edellytykset laitoksen asettamiseksi kriisinhallintoon;

2) mihin eri kriisinvratkaisutoimenpiteisiin on mahdollisesti ryhdyttävä;

3) onko osakkeiden ja osuuksien arvoa ja

kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden lukumäärää alennettava ja kuinka paljon;

4) onko velkojen nimellisarvoa alennettava ja velkoja muunnettava osakkeiksi tai osuuksiksi ja kuinka paljon;

5) mitä varoja ja velkoja on luovutettava väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön perustamisen yhteydessä sekä kuinka paljon vastiketta on suoritettava kriisihallintoon asetetulle laitokselle ja sen osakkeen- tai osuudenomistajille;

6) mitä laitoksen varoja ja velkoja on luovutettava liiketoiminnan luovutuksen yhteydessä sekä mikä on luovutettavien varojen nettomääräinen markkina-arvo;

7) mikä on luovutettavien osakkeiden tai osuuksien määrä ja siirtohintaa toteutettaessa liiketoiminnan luovutus siirtämällä laitoksen osakkeita tai osuuksia 9 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitetulla tavalla.

Lisäksi arvonmääräyksessä on varmistettava, että asianomaisen laitoksen kaikki mahdolliset tappiot todetaan sinä ajankohtana, jona kriisinsäätämiseksi sovelletaan tai osakkeiden tai osuuksien arvoa alennetaan.

4 §

Arvonmääritystä täydentävät säännökset

Arvonmäärityksessä on:

1) jaettava osakkeet tai osuudet, pääomalainat ja velat luokkiin sen mukaan, mikä niiden maksunsaantijärjestys on laitoksen selvitystilassa ja konkurssissa;

2) määritettävä kuhunkin 1 kohdassa tarkoitettuun luokkaan kuuluvan rahoitusvälineen haltijalle maksettava määrä, jos laitos olisi asetettu konkurssiin.

Arvonmäärityksessä on otettava huomioon, että virasto voi:

1) periä kriisinsäätämiseksi soveltamisesta ja kriisinsäätämiskäytösten käyttämisestä aiheutuneet kustannukset kriisihallintoon asetetulta laitokselta 7 luvun 2 §:n 3 momentin mukaisesti;

2) määrätä kriisihallintoon asetetun laitoksen maksamaan kriisinsäätämiskäytösten korkea tai maksuja rahaston varoista annetusta lainasta tai vakuudesta noudattaen, mitä kriisinsäätämiskäytösten varojen käytöstä erikseen säädetään.

Arvonmäärityksessä ei saa olettaa, että laitokselle myönnetään kriisihallinnon aikana tai sen jälkeen poikkeuksellista julkista rahoitustukea, keskuspankin hätärahoituksena antamaa maksuvalmiusapua tai sellaista keskuspankin antamaa maksuvalmiusapua, joka annetaan epätavallisia vakuuksia, maturiteettia tai korkoa koskevin ehdoin.

5 §

Arvonmäärityksestä laadittava selvitys ja sen liitteet

Arvonmäärityksestä on laadittava kirjallinen selvitys, johon on liitettävä kirjallinen ja tilinpäätösasiakirjoihin perustuva:

1) päivitetty tase sekä selvitys laitoksen taloudellisesta tilanteesta;

2) arvio ja erittely varojen kirjanpitoarvosta, jota 3 §:n 1 momentin 5 ja 6 kohtaa sovellettaessa voidaan täydentää varojen ja velkojen markkina-arvolla;

3) luettelo kirjanpidosta ja tilinpäätösasiakirjoista ilmenevistä veloista sekä tiedot vastaavista saatavista ja niihin velkojen maksunsaantijärjestyksestä annetun lain (1578/1992), jäljempänä *maksunsaantijärjestyslaki*, perusteella sovellettavasta maksunsaantijärjestyksestä;

4) luettelo varoista, joita laitos pitää hallussaan sellaisen kolmannen osapuolen luokassa, jolla on omistusoikeus varoihin.

6 §

Arvonmäärityksen hyväksyminen

Arvioijan on toimitettava arvonmääritys viraston hyväksyttäväksi tämän määräämässä ajassa. Viraston on hyväksyttävä arvonmääritys, jos se on tehty tämän lain mukaisesti eikä ole muuta painavaa syytä olla hyväksymättä sitä.

7 §

Väliaikainen arvonmääritys

Jos 1 §:ssä tarkoitettua arvonmääritystä ei voida tehdä ennen osakkeiden tai osuuksien arvon alentamista tai ennen kriisinsäätämiskäytösten ryhtymistä asian kiireellisuuden

tai muun painavan syyn vuoksi, viraston on arvioitava varat ja velat väliaikaisesti (*väliaikainen arvonmääritys*).

Väliaikainen arvonmääritys on tehtävä siinä määrin kuin se on mahdollista 1 §:n, 4 §:n 1 momentin ja 5 §:n mukaisesti.

Väliaikaisessa arvonmäärityksessä on oltava varaus lisätappioiden varalta.

Virasto voi 1 §:n estämättä alentaa osakkeiden ja osuuksien arvoa ja ryhtyä kriisinratkaisutoimenpiteisiin väliaikaisen arvonmäärityksen perusteella.

8 §

Väliaikaisen arvonmäärityksen täydentämisen lopulliseksi arvonmääritykseksi

Edellä 7 §:ssä tarkoitettu väliaikainen arvonmääritys on ilman aiheetonta viivytystä täydennettävä lopulliseksi arvonmääritykseksi 1—6 §:n mukaisesti. Lopullinen arvonmääritys voidaan tehdä joko erikseen tai samanaikaisesti 12 §:ssä tarkoitettun arvioinnin kanssa.

Lopullisessa arvonmäärityksessä on lisäksi:

1) varmistettava, että tappiot otetaan täysimääräisesti huomioon laitoksen kirjanpidossa;

2) arvioitava tarve saatavien arvon korottamiseen tai lisävastikkeen suorittamiseen 9 §:n mukaisesti.

9 §

Velkojen arvonalennuksen peruminen ja lisävastikkeen suorittaminen

Jos 8 §:n mukainen arvonmääritys osoittaa, että laitoksen nettovarallisuuden arvo on korkeampi kuin väliaikaisessa arvonmäärityksessä arvioitu nettovarallisuuden arvo, viraston on korvattava erotuksesta aiheutunut vahinko erotusta vastaavilta osin:

1) perumalla 8 luvun mukaisen toteutetun velkojen arvon alentaminen;

2) määräämällä 10 luvussa tarkoitettu väliaikainen laitos tai 11 luvussa tarkoitettu omaisuudenhoito-yhtiö suorittamaan lisävastiketta luovutettavien varojen ja velkojen vastaanottajille.

10 §

Arvonmäärityksen liittäminen osaksi viraston päätöstä

Viraston on liitettävä tässä luvussa tarkoitettu arvonmääritys osaksi 6 luvun 1 §:ssä tarkoitettua osakkeiden tai osuuksien arvon alentamista koskevaa päätöstä ja 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua kriisinratkaisuvälineiden soveltamista koskevaa päätöstä.

Arvonmääritykseen ei saa hakea erikseen muutosta valittamalla.

11 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 20 artiklassa säädetään sen 2 artiklassa tarkoitettun yhteisön varojen ja velkojen arvonmäärityksestä.

12 §

Osakkeen- tai osuudenomistajien ja velkojien kohtelun arviointi

Viraston on viipymättä sen jälkeen, kun 8—11 luvussa tarkoitettujen kriisinratkaisutoimenpiteiden toteutuminen on toteutettu, huolehdittava sen arvioinnista, saavatko osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat sanotun päätöksen perusteella saman, paremman vai huonomman kohtelun kuin siinä tilanteessa, että laitos olisi kriisinratkaisutoimenpiteiden asemesta asetettu konkurssiin. Arviointi on tehtävä erillään 1 §:n mukaisesta arvonmäärityksestä.

Arvioinnin laatijaan ja arvioinnin hyväksymiseen sovelletaan, mitä 2 §:ssä säädetään arvioijasta ja 6 §:ssä arvonmäärityksen hyväksymisestä.

13 §

Arviointimenettely

Edellä 12 §:n mukaisessa arvioinnissa on määriteltävä ja arvioitava:

1) kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat tai velkojat olisivat saaneet, jos kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisinratkaisutoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;

2) tosiasiallinen kohtelu, jonka osakkeen- tai osuudenomistajat ja velkojat ovat saaneet laitoksen kriisintarkoituksissa;

3) mahdolliset erot 1 ja 2 kohdan mukaisessa kohtelussa.

Arvioinnissa on:

1) oletettava, että kriisihallintoon asetettu laitos, johon on kohdistettu kriisintarkoituksitoimenpiteitä, olisi asetettu konkurssiin samalla hetkellä, jolloin päätös kriisihallintoon asettamisesta tehtiin;

2) oletettava, ettei kriisintarkoituksitoimenpiteitä olisi suoritettu;

3) jätettävä ottamatta huomioon kriisihallintoon asetetulle laitokselle mahdollisesti myönnetty poikkeuksellinen julkinen tuki.

6 luku

Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien arvon alentaminen ja osakkeiden ja osuuksien mitätöiminen

1 §

Velvollisuus alentaa omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa

Viraston on viivytyksettä sen jälkeen, kun laitos on asetettu kriisihallintoon ja laitoksessa on suoritettu 5 luvun 1 §:ssä tarkoitettu arvonmääritys, päätettävä laitoksen tappioiden kattamisesta sekä osakkeiden ja osuuksien mitätöimisestä. Viraston on katettava laitoksen tappiot alentamalla laitoksen sekä, 3 §:ssä säädetyin edellytyksin, laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluvan yrityksen osakkeiden tai osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien nimellisarvoa, tai jos osakkeella tai osuudella ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa. Viraston on samalla mitätöitävä kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeet tai osuudet samassa suhteessa kuin laitoksen tappioita on katettu tämän momentin mukaisesti, jollei virasto päättää luovuttaa kyseisiä osakkeita tai osuuksia sellaisille velkojille, joiden saamisen arvoa on alennettu tai joiden saamiset on muutettu omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi 8 luvun mukaisesti.

Viraston on ryhdyttävä 1 momentissa tar-

koitettuihin toimenpiteisiin myös, jos se katsoo, että:

1) toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä laitoksen toiminnan jatkumisen turvaamiseksi; tai

2) laitos tarvitsee poikkeuksellista julkista tukea.

Laitoksella ei ole 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja toiminnan jatkumisen edellytyksiä, jos laitos on 4 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettulla tavalla kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa eikä olosuhteet huomioon ottaen voida kohtuudella olettaa, että muilla kuin tässä pykälässä tarkoitetuilla toimenpiteillä voitaisiin kohtuullisessa ajassa turvata laitoksen toiminnan jatkuminen. Arvioitaessa, onko ryhmä kykenemätön tai todennäköisesti kykenemätön jatkamaan toimintaansa, sovelletaan 4 luvun 1 §:n 2 momenttia laitoksen arvioimisesta.

Edellä 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuna tukena ei pidetä sellaisen laitoksen pääomittamista tavanomaisin ehdoin, joka ei täytä 4 luvun 1 §:n 2 momentin 1 ja 2 kohdassa tai 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettuja edellytyksiä.

Laitoksen osakkeiden tai osuuksien määrää on alennettava 1 momentissa tarkoitetuista oman pääoman eristä samassa etusijajärjestyksessä kuin konkurssissa, jollei EU:n vakaavaraisuusasetuksen 54 artiklasta muuta johdu. Osakkeiden, osuuksien ja muiden omaan pääomaan luettavien erien arvon alentaminen ei muuta omistajan vastuuta alennettuun arvoon kohdistuvista velvoitteista tai mahdollisesta 1 momentissa tarkoitettuihin toimenpiteisiin kohdistuvan muutoksenhaun perusteella määrättävästä vahingonkorvausvelvollisuudesta.

Tytäryrityksen osakkeiden tai osuuksien arvoa ei saa alentaa enempää kuin emoyrityksen vastaavia eriä.

Osake- tai osuuspääoman alentamiseen ei sovelleta, mitä siitä muualla laissa säädetään, lukuun ottamatta osake- tai osuuspääoman alentamisesta seuraavia voitonjakorajoituksia sekä velvollisuutta ilmoittaa osake- tai osuuspääoman alentaminen rekisteröitäväksi ja rekisteriviranomaisen velvollisuutta rekisteröidä osake- tai osuuspääoman alentaminen.

Mitä tässä luvussa säädetään osakkeista ja

osuuksista sovelletaan myös säästöpankin kantarahasto-osuuksiin.

Virasto voi ennen tämän pykälän mukaisia toimenpiteitä päättää osuuskuntamuotoisen luottolaitoksen muuttamisesta osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain (423/2013) 18 §:ssä tarkoitetuksi osuuspankkiosakeyhtiöksi ja säästöpankin säästöpankkilain (1502/2001) 91 §:ssä tarkoitetuksi säästöpankkiosakeyhtiöksi.

Tämän luvun säännöksiä sovelletaan sen estämättä, mitä laitoksen toimielinten toimivallasta muualla laissa säädetään.

2 §

Muiden viranomaisten kuuleminen

Ennen 1 §:ssä tarkoitetun päätöksen tekemistä viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnalle. Jos päätöksen kohteena oleva laitos kuuluu ryhmään, jonka konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion valvontaviranomainen, viraston on ilmoitettava asiasta myös tälle valvontaviranomaiselle sekä virastoa vastaavalle sanotun toisen ETA-valtion viranomaiselle.

Jos 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen kohteena on 3 §:n 1 momentin 2 kohdassa tarkoitettu tytäryritys tai 3 kohdassa tarkoitettu emoyritys, viraston on ilmoitettava asiasta myös kaikkien niiden muiden ETA-valtioiden valvontaviranomaisille ja virastoa vastaaville viranomaisille, joissa on tarkoitus tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohtaa vastaava päätös.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta on käytävä ilmi aiottu toimenpide ja sen perustelut. Ilmoituksessa on varattava viranomaisille mahdollisuus antaa lausunto ilmoituksen johdosta.

Kuultuaan muita viranomaisia viraston on ennen 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemistä arvioitava, onko päätöksen sijasta mahdollista siirtää laitokseen varoja laitoksen emoyrityksestä taikka toteuttaa luottolaitostoinnasta annetun lain 11 luvun 5 a §:n 1 momentissa tarkoitettuja varhaisen puuttumisen toimenpiteitä.

Virasto ei saa tehdä 3 §:n 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettua päätöstä, jos jokin tämän pykälän 1 tai 2 momentissa tarkoitettu viranomainen vastustaa päätöstä.

3 §

Oman pääoman alentaminen ryhmään kuuluvassa yrityksessä

Jos laitos kuuluu samaan ryhmään toisessa ETA-valtiossa olevan laitoksen kanssa, viraston on päätettävä 1 §:ssä tarkoitetuista toimenpiteistä, jos laitos on:

1) Suomeen rekisteröity tytäryritys, ryhmän konsolidoidusta valvonnasta vastaa toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen ja 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

2) toiseen ETA-valtioon rekisteröity tytäryritys, Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua erät on otettu huomioon sekä tytäryrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja virasto yhdessä sanotun toisen ETA-valtion vastaavan viranomaisen kanssa tehdyssä yhteisessä päätöksessä katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi;

3) emoyritys, 1 §:n 1 momentissa tarkoitettua erät on otettu huomioon sekä emoyrityksen omien varojen että konsolidoitujen omien varojen vähimmäismäärää laskettaessa ja Finanssivalvonta vastaa ryhmän konsolidoidusta valvonnasta ja virasto katsoo, että toimenpiteisiin ryhtyminen on välttämätöntä ryhmän toiminnan jatkamisen edellytysten turvaamiseksi.

Edellä 1 momentin 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun yhteiseen päätöksentekoon sovelletaan 14 luvun 10 §:ää.

4 §

Päätöksestä ilmoittaminen muille viranomaisille

Viraston on ilmoitettava 1 §:ssä tarkoitettua päätöksestään Finanssivalvonnalle ja

niille viranomaisille, jotka vastaavat samaan ryhmään kuuluvien yritysten kriisinratkaisusta tai valvonnasta toisessa ETA-valtiossa.

5 §

Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

6 §

EU:n kriisinratkaisuasituksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasituksen 21 artiklassa säädetään 2 artiklassa tarkoitetun yhteisön ja osallistuvaan jäsenvaltioon sijoittautuneen konsernin osakkeiden ja osuuksien arvon alentamisesta ja muuntamisesta.

7 luku

Kriisinratkaisuvälineitä koskevat yleiset periaatteet

1 §

Kriisinratkaisuvälineiden soveltaminen

Viraston on tehtävä päätös yhden tai useamman 2 §:ssä tarkoitetun kriisinratkaisuvälineen käyttämisestä laitokseen, kun:

1) laitos tai yritys on asetettu 4 luvun 1 §:n mukaisesti kriisihallintoon; ja

2) virasto on tehnyt 6 luvun 1 §:n mukaisen päätöksen alentaa laitoksen tai yrityksen kirjanpidolliseen omaan pääomaan luettavien rahoitusvälineiden nimellisarvoa tai, jos rahoitusvälineellä ei ole nimellisarvoa, kirjanpidollista vasta-arvoa ja kunkin osakkeen- tai osuudenomistajan osakkeiden tai osuuksien mitätöimisestä.

Päätös yhden tai useamman kriisinratkaisuvälineen soveltamisesta voidaan tehdä samanaikaisesti 1 momentin 2 kohdassa tarkoitetun päätöksen kanssa tai sen jälkeen.

2 §

Kriisinratkaisuvälineet

Kriisinratkaisuvälineitä ovat:

1) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen vel-

kojen nimellisarvon alentaminen ja velkojen muuntaminen tämän laitoksen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi laitoksen vaka-
varaisuuden parantamiseksi tai varojen siirtämiseksi 2—4 kohdan mukaisesti siten kuin 8 luvussa säädetään (*velkojen arvonalentaminen ja muuntaminen*);

2) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen taikka laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen ja laitoksen toiminnan lopettaminen viivytyksettä siten kuin 9 luvussa säädetään (*liiketoiminnan luovutus*);

3) laitoksen osakkeiden ja osuuksien lunastaminen niiden omistajilta ja edelleen luovuttaminen perustettavaan osakeyhtiöön tai laitoksen varojen ja velkojen siirtäminen tällaiseen osakeyhtiöön sanotun laitoksen tai yrityksen liiketoiminnan jatkamista varten ja laitoksen toiminnan lopettaminen siten kuin 10 luvussa säädetään (*väliaikainen laitos*);

4) laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttaminen kokonaan tai osittain yhdelle tai useammalle sellaiselle osakeyhtiölle, jonka tarkoituksena on muuttaa yhtiön varat rahaksi mahdollisimman edullisesti, siten kuin 11 luvussa säädetään (*omaisuudenhoitoyhtiö*).

Jos laitoksen kriisinratkaisussa käytetään ainoastaan 1 momentin 2 tai 3 kohdassa tarkoitettuja välineitä, ja näiden välineiden avulla siirretään ainoastaan osa laitoksen varoista tai veloista, viraston on purettava laitos maksukyvyttömyysmenettelyn tai selvitystilan kautta. Viraston on otettava laitoksen purkamisessa huomioon liiketoiminnan luovutuksensaajan tai väliaikaisen laitoksen toimintaedellytykset sekä 1 luvun 6 §:ssä säädettyt yleiset tavoitteet ja 4 luvun 6 §:ssä säädettyt yleiset periaatteet.

Virasto voi päättää periä kohtuullisen korvauksen kriisinratkaisuvälineiden käyttämisestä sille aiheutuneista kustannuksista omakustannusarvoon laitokselta tai väliaikaiselta laitokselta taikka pidättää korvauksen 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitetusta lunastushinnasta. Viraston tässä momentissa tarkoitettu saaminen maksetaan laitoksen konkurssissa tai 1 momentin 3 tai 4 kohdassa tarkoitetun laitoksen tai yhtiön purkautuessa virastolain mukaisten korvattavien talletusten ja

maksunsaantijärjestyslain 3 §:ssä tarkoitettujen saatavien jälkeen parhaalla etuoikeudella.

Edellä 1 momentin 2 ja 3 kohdassa tarkoitettujen osakkeiden tai osuuksien luovutushinnan ja sitä alemman lunastushinnan välinen ero on korvattava täysimääräisesti laitoksen osakkeen- tai osuudenomistajalle.

3 §

Päätösten tekeminen, rekisteröinti ja oikeusvaikutukset

Virasto voi tehdä 2 §:ssä tarkoitettujen kriisinratkaisuvälineiden käyttämiseksi tarvittavat päätökset sen estämättä, mitä laitoksen toimielinten toimivallasta muualla laissa säädetään. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten toimivallasta, sovelletaan, jollei virasto toisin päättä. Mitä muualla laissa säädetään laitoksen toimielinten rikos- ja vahingonkorvausoikeudellisesta vastuusta, ei sovelleta toimielimen päätöksiin siltä osin, kuin toimielimen toimivaltaa on rajoitettu tämän momentin mukaisesti.

Jos laitos tekee oikeustoimen vastoin 1 momentin säännöstä toimivallasta, tehty oikeustoimi on tehoton, paitsi jos osapuoli oli vilpittömässä mielessä siitä, että laitoksella ei ollut oikeutta tehdä kyseistä oikeustointa.

Edellä 1 §:ssä tarkoitettujen päätösten rekisteröintiin ja niiden oikeusvaikutuksiin ja päätösten tekemiseen muussa vastaanottavassa yrityksessä kuin väliaikaisessa laitoksessa ja omaisuudenhoitoyhtiössä sekä ilmoitusten tekemiseen viranomaisille sovelletaan, mitä muualla laissa säädetään, jollei tästä laista muuta johdu. Laitokselle, väliaikaiselle laitokselle tai omaisuudenhoitoyhtiölle apporttina maksetun osakepääoman rekisteröintiin ei sovelleta, mitä osakeyhtiölain (624/2006) 2 luvun 8 §:n 3 momentissa säädetään tilintarkastajan lausunnosta.

Mitä muualla laissa säädetään takaisin-saannista konkurssipesään ja velkojan oikeudesta vastustaa oikeustointa, ei sovelleta sellaisiin oikeustoimiin, joilla virasto luovuttaa laitoksen tai yrityksen varoja tai velkoja tämän lain mukaisesti, eikä viraston 7 §:ssä tarkoitettuun päätökseen. Tallettajan oikeuteen irtisanoa talletus sovelletaan kuitenkin liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoi-

sista luottolaitoksista annetun lain 6, 9 ja 13 §:ää, osuuspankeista ja muista osuuskuntamuotoisista luottolaitoksista annetun lain 9, 10 ja 30 §:ää sekä säästöpankkilain 69, 87 a ja 89 §:ää.

Tässä pykälässä tarkoitettujen päätösten oikeusvaikutuksista laitoksen sopimuspuolen oikeuksiin säädetään 12 luvun 7 §:ssä.

Jos muu kuin toimenpiteiden kohteena oleva Finanssivalvonnan valvottava laitos ei enää täytä 8—11 luvun soveltamisen johdosta sille laissa säädettyjä vaatimuksia, viraston on ilmoitettava asiasta Finanssivalvonnan. Finanssivalvonnan on ilmoituksen saatuaan asetettava tällaiselle valvottavalle määraaika, jonka kuluessa sen on täytettävä lakisääteiset vaatimukset.

4 §

Päätöksen julkistaminen

Viraston on julkistettava 1 §:ssä tarkoitettu päätös tai sen tiivistelmä internetsivuillaan.

5 §

Arvopaperimarkkinalainsäädännön soveltaminen

Mitä arvopaperimarkkinalain 4 luvussa säädetään esitteestä ja sen sisällöstä sekä 11 luvussa julkisesta ostotarjouksesta ja tarjousvelvollisuudesta, ei sovelleta luovutettaessa tai hankittaessa osakkeita tämän lain 9—11 luvun säännösten nojalla.

6 §

Omistajavalvontaa koskevien säännösten soveltaminen

Muunnettaessa velkoja osakkeiksi tai osuuksiksi 8 luvun nojalla tai luovutettaessa osakkeita tai osuuksia 9 luvun nojalla sovelletaan luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 lukua, sijoituspalvelulain 7 luvun 14 §:ää ja Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a—32 c §:ää, jollei jäljempänä tässä pykälässä toisin säädetä.

Finanssivalvonnan on ilman aiheutonta viivytystä päätettävä, kieltäkö se hankinnan tai rajoittaako se osakkeisiin tai osuuksiin perustuvia oikeuksia. Asiaa harkitessaan Finanssivalvonnan on otettava huomioon velkojen muuntamisen tai liiketoiminnan luovutuksen kiireellisyys sekä tarve saavuttaa kriisintarkaisun tavoitteet. Finanssivalvonnan päätös on annettava tiedoksi virastolle ja ilmoitusvelvolliselle.

Poiketen siitä, mitä luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetään, virasto voi luovuttaa osakkeet ja osuudet tämän lain 8 ja 9 luvun säännösten nojalla ennen kuin Euroopan keskuspankki on tehnyt luottolaitostoiminnasta annetun lain 3 luvun 2 §:n 2 momentissa tarkoitetun päätöksen tai Finanssivalvonta on myöntänyt sijoituspalvelulain 7 luvun 15 §:n 2 momentissa tarkoitetun luvan. Virastolla on kuitenkin yksinomainen oikeus käyttää osakkeisiin ja osuuksiin perustuvia oikeuksia siihen saakka, kunnes Euroopan keskuspankki on tehnyt mainitun päätöksen tai Finanssivalvonta on myöntänyt mainitun luvan tai tehnyt päätöksen, kieltäkö se osakkeiden tai osuuk-sien luovutuksen taikka kun Finanssivalvon-nasta annetun lain 32 b §:n mukainen määrä-aika on päättynyt.

7 §

Asiamiehen asettaminen

Virasto voi päätöksellään asettaa laitokseen asiamiehen käyttämään antamiensa ohjeiden mukaisesti virastolle tämän lain mukaan kuuluvaa toimivaltaa. Viraston on jul-kistettava asiamiehen asettamista koskeva päätös 4 luvun 4 §:n 1—3 momentin mukai-sesti. Asiamieheen sovelletaan, mitä viraston virkamiehen virkavastuusta säädetään.

Asiamiehellä on oltava tehtävän laatuun ja laajuuteen nähden riittävä kyky, kokemus ja ammattitaito ja hänen tulee olla muutoinkin tehtävään sopiva. Asiamiehen tulee tehtävissään kaikin tavoin edistää 1 luvun 6 §:n mu-kaisten kriisintarkaisun yleisten tavoitteiden toteutumista. Asiamiehen tulee laatia ja toi-mittaa virastolle kuvaus laitoksen taloudelli-sesta tilanteesta ja asiamiehen tehtäviensä

hoitamisesta säännöllisesti ja aina toimikau-den alkaessa ja päättyessä.

Asiamies voidaan asettaa enintään vuo-deksi. Asiamiehen toimikausi voidaan erityi-sestä syystä uusia vuodeksi kerrallaan. Vi-rasto voi perua asiamiehen asettamisen.

Jos asiamies asetetaan laitokseen, joka kuuluu toisessa ETA-valtiossa olevan laitok-sen kanssa samaan ryhmään, viraston on py-rittävä sopimaan toisen ETA-valtion kriisin-ratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa saman asiamiehen asettamisesta kaikkiin ryh-mään kuuluviin laitoksiin.

Jos asiamiehellä on tämän pykälän nojalla toimivalta käyttää laitoksessa hallitukselle tai toimitusjohtajalle kuuluvaa toimivaltaa, vi-raston on ilmoitettava hallituksen tai toimi-tusjohtajan toimivallan rajoittaminen sekä asiamiehen henkilötiedot rekisteröitäväksi. Tiedot on merkittävä kaupparekisteriin niiden tietojen lisäksi, jotka merkitään kaupparekis-teriin kaupparekisterilain (129/1979) mukai-sesti.

8 §

Merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään rekisteriin

Viraston on pyydettävä, että 1 §:ssä tarkoi-tetusta päätöksestä tehdään merkintä toisessa ETA-valtiossa pidettävään kiinteistörekiste-riin, kaupparekisteriin tai muuhun julkiseen rekisteriin, jos rekisterimerkintä on kyseisen valtion lainsäädännön mukaan tehtävä tällai-sesta päätöksestä.

9 §

EU:n kriisintarkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisintarkaisuasetuksen 17 artiklassa säädetään saamisten etuoikeusjärjestyksestä, 22 artiklassa kriisintarkaisuvalineita koske-vista yleisistä periaatteista ja 23 artiklassa kriisintarkaisuajärjestelmästä, johon on sisäl-lytettävä kriisintarkaisun kohteena olevaan laitokseen käytettävien kriisintarkaisuvalinei-den yksityiskohdat.

8 luku

**Velkojen arvonalentaminen ja
muuntaminen omiin varoihin luettaviksi
rahoitusvälineiksi**

1 §

Oikeus alentaa velkojen nimellisarvoa ja muuntaa velkoja omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi

Virasto voi 5 ja 6 §:ssä säädetyin poikkeuksin päätöksellään alentaa osin tai kokonaan laitoksen ja 10 luvussa tarkoitettujen väliaikaisen laitoksen muiden kuin 4 §:ssä tarkoitettujen velkojen nimellisarvoa, jäljempänä *alentamiskelpoiset velat*, ja muuntaa alennettu velka omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi siten kuin tässä luvussa säädetään.

Mitä 1 momentissa säädetään väliaikaisen laitoksen veloista, sovelletaan myös väliaikaiselle laitokselle tämän lain mukaisesti siirrettyihin velkoihin.

Kriisihallintoon asetetulla laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi tarvittaessa saada viivytystä käyttöönsä tämän luvun säännösten soveltamiseksi tarvittavat tiedot.

2 §

Toiminnan uudelleenjärjestämisehdotus

Laitoksen on kuukauden kuluessa 1 §:ssä tarkoitettujen päätöksen tekemisestä esitettävä virastolle ehdotus laitoksen toiminnan uudelleenjärjestämisestä. Virasto voi erityisestä syystä pidentää aikaa yhdellä kuukaudella.

Virasto arvioi ehdotuksen yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa. Jos ehdotuksen toteuttaminen todennäköisesti palauttaa laitoksen toimintakykyiseksi, virasto hyväksyy ehdotuksen. Jos ehdotuksella ei saavuteta tätä tavoitetta, virasto ilmoittaa yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa laitokselle huomioitaan. Laitoksen on toimitettava täydennetty ehdotus virastolle kahden viikon kuluessa saatuaan ilmoituksen. Viraston on yhden viikon kuluessa saatuaan täydennetyt ehdotuksen edellytettävä laitosta joko täydentämään ehdotusta tai hyväksyttävä ehdotus.

Alennettaessa 1 luvun 1 §:n 2 momentissa tarkoitettujen yrityksen velkojen nimellisarvoa, ryhmän emoyrityksen on esitettävä tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettu ehdotus, joka kattaa kaikki ryhmään kuuluvat yritykset.

Laitoksen on toteutettava 2 momentin mukaisesti hyväksytyyn ehdotukseen sisältyvät toimenpiteet ja toimitettava virastolle kuvaus ehdotuksen toteuttamisen edistymisestä vähintään kuuden kuukauden välein. Virasto voi yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa edellyttää, että laitos toimittaa uuden ehdotuksen viraston hyväksyttäväksi, jos se katsoo sen tarpeelliseksi 2 momentissa tarkoitettua tavoitteen saavuttamiseksi.

Valtiovarainministeriön asetuksella annetaan kriisinratkaisudirektiivin täytäntöönpanemiseksi tarvittavat tarkemmat määräykset tässä pykälässä tarkoitettujen ehdotusten sisällölle asetettavista vaatimuksista.

3 §

Velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen täytäntöönpano

Alentaessaan velkojen nimellisarvoa ja muuntaessaan alennettua määrää vastaavaa määrää omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi, viraston on arvioitava 5 luvun mukaisen arvonmäärityksen perusteella kokonaismäärä, jolla alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettava, ja 4 momentissa säädetyin edellytyksin muunnettava omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi.

Jos laitoksen velat ylittävät sen varat, viraston on ensin alennettava velkojen kirjanpitoarvoa velkojen ja varojen erotusta vastaavalla määrällä samassa järjestyksessä kuin velat vastaavat tappioista laitoksen konkurssissa.

Viraston on lisäksi alennettava velkojen nimellisarvoa ja muunnettava arvonalennusta vastaava määrä ydinpääomaan luettaviksi rahoitusvälineiksi. Muuntaminen tehdään määrään, joka tarvitaan 2 momentissa tarkoitettujen velkojen nimellisarvon alentamisen jälkeen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen omien varojen lisäämiseksi sellaiselle omien varojen kynnysarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi markkinoiden luottamuksen laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumiseen.

Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka ovat konkurssissa huonommalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä, tällaisten velkojen arvoa on alennettava täysimääräisesti ennen paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen arvon alentamista. Jos laitoksella tai väliaikaisella laitoksella on rahoitusvälineitä, jotka niiden ehtojen mukaan voidaan muuttaa konkurssissa maksunsaantijärjestyksessä huonommalla sijalla oleviksi rahoitusvälineiksi, rahoitusvälineet on muutettava niiden ehtojen mukaisesti ennen tämän momentin soveltamista.

Muunnettaessa velkoja 1 momentin mukaisesti omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi, virasto voi käyttää eri muuntosuhdetta velkoihin, joilla on konkurssissa erilainen maksunsaantijärjestys. Viraston on tällöin noudatettava ainakin toista seuraavista periaatteista:

1) muuntosuhteen on turvattava velkojalle asianmukainen korvaus velan arvonalentamisesta ja muuntamisesta aiheutuvasta tappiosta;

2) paremmalla sijalla maksunsaantijärjestyksessä olevien velkojen muuntokurssin on oltava korkeampi kuin huonommalla sijalla olevien velkojen.

Velkojalla, jonka velan nimellisarvoa on alennettu 3 momentissa säädetyllä perusteella, on oikeus saada velan arvonalennusta vastaava määrä rahoitusvälineitä, jotka ovat maksunsaantijärjestyksessä huonommalla sijalla kuin alennettu velka. Velkoja koskevista muista suojoitoimista säädetään 13 luvussa.

Mitä jäljempänä tässä luvussa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös 10 luvussa tarkoitettuun väliaikaiseen laitokseen.

4 §

Velat, joiden nimellisarvoa ei voi alentaa

Tätä lukua ei sovelleta seuraaviin velkoihin:

1) talletukset, jos ne ovat korvattavia virastolain 5 luvun nojalla;

2) vakuudelliset velat, jos vakuuden käypä arvo kattaa velan määrän;

3) velka, joka perustuu työsuhteeseen, lu-

kuun ottamatta luottolaitostoiminnasta annetun lain 8 luvun 2 §:n 4 kohdassa tarkoitettuja muuttuvia palkkioita;

4) laitoksen tai yrityksen toiminnassaan tarvitsemien hyödykkeiden ja palvelujen ostovelka;

5) alkuperäiseltä kestoltaan enintään seitsemän päivän pituinen velka laitokselle, joka ei kuulu laitoksen kanssa samaan ryhmään;

6) eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmien ehdoista annetun lain 2 §:n 1 momentissa tarkoitettua selvitysjärjestelmässä maksujen tai arvopaperien selvityksestä johtuva velka, joka erääntyy aikaisemmin kuin seitsemän päivän kuluttua tämän lain 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettua päätöksen tekemisestä;

7) virastolain 5 luvun 4 §:n 1 momentin mukainen talletussuojamaksu.

5 §

Alentamiskelpoisia velkoja koskevat harkinnanvaraiset poikkeukset

Virasto voi päättää jäljempänä tässä pykälässä säädetyin rajoituksin, että velkaan tai osaan siitä ei sovelleta 1 §:ää. Tätä pykälää ei sovelleta laitoksen omiin varoihin luettaviin rahoitusvälineisiin.

Virasto voi tehdä 1 momentissa tarkoitettua päätöksen, jos velan arvonalentaminen ja muuntaminen omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi:

1) ei ole käytännössä mahdollista kohtuullisessa ajassa;

2) vaarantaisi kohtuuttomasti laitoksen kyvyn ylläpitää ydintoimintojaan tai jatkaa ydinliiketoimintaansa;

3) vaarantaisi kohtuuttomasti rahoitusmarkkinoiden vakauden;

4) heikentäisi muiden velkojien saamisen arvoa enemmän kuin jos velkojen arvonalentamista ja muuntamista ei tehdä.

Edellä 1 momentin nojalla alentamatta jäävällä määrällä voidaan alentaa muiden alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa 1 §:n mukaisesti, noudattaen kuitenkin 4 luvun 6 §:n 1 momentin 3 kohtaa. Virasto voi myös päättää, että alentamatta jäävä määrä jää kattavaksi kriisinsuoritusrahastosta noudattaen 6 §:ää.

Harkitessaan 1 momentissa tarkoitettua päätöstä, viraston on otettava riittävästi huomioon ainakin:

1) periaate, jonka mukaan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tappiot on katettava alentamalla omiin varoihin ja velkoihin luettavien rahoitusvälineiden arvoa samassa maksunsaantijärjestyksessä kuin laitoksen konkurssissa;

2) kriisihallintoon asetetun laitoksen jäljelle jäävien omien varojen ja alentamiskelpoisten velkojen määrä;

3) tarve ylläpitää riittävästi varoja kriisinratkaisua varten.

Viraston on viipymättä ilmoitettava tässä pykälässä tarkoitettua päätöksestä komissiolle. Jos päätökseen sovelletaan 6 §:ää, päätöstä ei saa panna täytäntöön ilman komission suostumusta.

6 §

Poikkeuksen alaisen määrän kattaminen kriisinratkaisurahastosta

Määrä, jolla laitoksen velkoja on jätetty alentamatta 3 §:n nojalla ja jota ei mainitun pykälän 3 momentin mukaan ole katettu lisämäärällä muiden velkojen osuutta koko alennetusta määrästä, voidaan kokonaan tai osaksi kattaa kriisinratkaisurahaston varoista siten kuin tässä pykälässä säädetään.

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa 3 momentin mukaisin rajoituksin:

1) kattamaan laitoksen tappiot, jos ne ylittävät laitoksen 5 luvun 1 §:n mukaisesti arvioidut nettovarot;

2) laitoksen osakkeiden, osuuksien ja muiden laitoksen omiin varoihin luettavien rahoitusvälineiden hankintaan.

Virasto voi asettaa 2 momentin 2 kohdan soveltamisen edellytykseksi, että kohdan nojalla laitokselle maksettu määrä maksetaan myöhemmin takaisin laitoksen jakokelpoisesta vapaasta omasta pääomasta.

Kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen ainoastaan sen jälkeen, kun alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa kahdeksaa prosenttia kriisihallintoon asetetun

laitoksen 5 luvun mukaisesti arvoidusta taseen loppusummasta. Varoja voidaan kuitenkin käyttää enintään määrään, joka:

1) tarvitaan kriisihallintoon asetetun laitoksen taloudellisten toimintaedellytysten turvaamiseen 7 luvun 1 §:ssä tarkoitettulla tavalla; ja

2) vastaa enintään viittä prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen 5 luvun mukaisesti arvoidusta taseen loppusummasta, jollei tämän pykälän 5 momentista muuta johdu.

Virasto voi poikkeuksellisessa tilanteessa päättää, että määrä, joka ylittää 4 momentin 2 kohdassa säädetyn rajan, katetaan rahaston varoista tai muulla tavoin. Edellytyksenä on, että kaikkien alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu tämän luvun mukaisesti täysimääräisesti, ei kuitenkaan:

1) talletuspankissa tilillä olevia varoja;

2) maksujenvälityksessä olevalle tilille vielä kirjautumattomia varoja;

3) julkisyhteisölle, toiselle laitokselle tai rahoituslaitokselle kuuluvia varoja.

Edellä 4 momentista poiketen kriisinratkaisurahaston varoja voidaan käyttää 2 momentin mukaiseen tarkoitukseen, jos:

1) alentamiskelpoisten velkojen nimellisarvoa on alennettu ja velkoja muunnettu 1 §:n mukaisesti vähintään määrällä, joka vastaa 20 prosenttia kriisihallintoon asetetun laitoksen EU:n vakavaraisuusasetuksessa tarkoitettua riskipainotettujen varojen ja taseen ulkopuolisten erien yhteenlasketusta määrästä;

2) kriisinratkaisurahastolla on käytössään varoja vähintään määrä, joka vastaa kolmea prosenttia virastolain 5 luvun 8 §:ssä tarkoitettua korvattavista talletuksista; ja

3) kriisihallintoon asetetun laitoksen konsolidoidun taseen mukaiset varat ovat vähemmän kuin 900 miljardia euroa.

7 §

Alentamiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimus

Laitoksella on jatkuvasti oltava omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja yhteensä vähintään viraston määrittämä määrä. Viraston tulee kuulla Finanssivalvontaa ennen vähimmäisvaatimuksen asettamista. Viraston

tulee ottaa huomioon vähimmäismäärää asettaessaan ainakin:

1) tarve turvata kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttaminen;

2) tarve varmistaa, että jos velkojen arvoa alennetaan ja niitä muunnetaan, laitoksella on riittävästi alentamiskelpoisia velkoja, jotta laitoksen omien varojen määrä voitaisiin nostaa sellaiselle omien varojen kynnyksarvon mukaiselle tasolle, joka turvaisi laitoksen tai väliaikaisen laitoksen toiminnan jatkumisen sekä markkinoiden luottamuksen;

3) laitoksen koko, liiketoiminta- ja rahoitusmalli sekä riskiprofiili;

4) se, missä määrin talletussuojarahastosta voitaisiin rahoittaa kriisinratkaisua virastolain 5 luvun 14 §:n mukaisesti;

5) laitoksen toiminnan loppumisen haitalliset vaikutukset rahoitusvakauteen, muihin laitoksiin tai rahoitusjärjestelmään.

Mitä 1 momentissa säädetään laitoksen omista varoista, alentamiskelpoisista veloista ja taseen loppusummasta, sovelletaan laitoksen konsolidoituihin omiin varoihin, konsolidoituihin alentamiskelpoisiin velkoihin ja konsolidoituun taseeseen. Johdannaissopimusten arvon laskemisesta säädetään 12 §:n 3 momentissa.

Alentamiskelpoiset velat voidaan sisällyttää 1 momentissa tarkoitettuun kokonaismäärään vain, jos:

1) rahoitusväline on täysin maksettu;

2) laitos ei ole suoraan tai välillisesti antanut luottoa tai vakuutta niiden rahoitusvälineiden hankintaa varten, johon velka perustuu;

3) velka erääntyy aikaisintaan vuoden kulluttua sen syntymisestä;

4) velka ei perustu johdannaissopimukseen;

5) velka ei perustu virastolain 5 luvun 8 §:n nojalla korvattavaan talletukseen;

6) laitoksella ei ole saamisoikeutta velkaan eikä laitos ole antanut velasta vakuutta tai takausta.

Jos velkaan sovelletaan kolmannen maan lakia, virasto voi edellyttää, että velka katsotaan alentamiskelpoiseksi velaksi vain, jos viraston mahdollinen päätös velan arvonalentamisesta ja muuntamisesta katsotaan kolmannen maan lain mukaan sitovaksi ja päte-

väksi. Viraston vaatimuksesta laitoksen on esitettävä tästä selvitys.

Tätä pykälää ei sovelleta kiinnitysluotto-pankkitoiminnasta annetun lain (688/2010) 2 luvussa tarkoitettuun kiinnitysluottopankkiin.

8 §

Sopimusperusteisesti alentamiskelpoiset velat

Virasto voi päättää, että 7 §:n mukainen vähimmäisvaatimus katetaan osin sopimusperusteisesti alentamiskelpoisilla veloilla. Tällaiseksi velaksi voidaan hyväksyä vain velka, johon sovelletaan sopimusehtoa:

1) joka mahdollistaa velan tämän luvun mukaisen arvonalentamisen tai muuntamisen ennen muita alentamiskelpoisia velkoja; ja

2) jolla velka asetetaan konkurssissa huomommalle sijalle suhteessa muihin alentamiskelpoisin velkoihin.

9 §

Alentamiskelpoisia velkoja koskevan vähimmäisvaatimuksen valvonta

Laitoksella on oltava riittävät järjestelmät sen varmistamiseksi, että virasto voi jatkuvasti valvoa, täyttääkö laitos tai yritys 7 §:ssä säädetty vaatimukset. Viraston on yhteistyössä Finanssivalvonnan kanssa jatkuvasti valvottava vaatimusten noudattamista.

Viraston on ilmoitettava Euroopan pankkiviranomaiselle kuhunkin laitokseen sovellettava 7 §:ssä tarkoitettu vähimmäisvaatimus.

10 §

Yhteistyö muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa

Virasto päättää alentamiskelpoisten velkojen vähimmäisvaatimuksen soveltamisesta emoyrityksen konsolidoidun taseen perusteella yhdessä muiden konserniyhtiöiden kriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten kanssa.

Jos 1 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa ja virasto on ryhmäkriisinratkaisusta vastaava viranomainen, on sen tehtävä päätös. Päätök-

sessä on otettava huomioon muiden kriisinratkaisuviranomaisten suorittama konserniyh-tiöiden arviointi, ja se on toimitettava konsernin emoyritykselle.

Jos 1 momentissa tarkoitettu viranomainen on saattanut 1 tai 2 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

Jos laitoksen tai toisessa ETA-valtiossa sijaitsevan laitoksen kanssa samaan ryhmään kuuluu vähintään yksi yritys, jonka kotipaikka on Suomessa, ja vähintään yksi yritys, jonka kotipaikka on toisessa ETA-valtiossa, viraston on pyrittävä yhdessä toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen kanssa saamaan aikaan yhteinen päätös 7 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lainsäädännön soveltamisesta emoyritykseen konsolidoidun taseen perusteella ja 7 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lainsäädännön soveltamisesta tytäryritykseen.

Jos 5 momentissa tarkoitettut viranomaiset eivät ole tehneet momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä neljän kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä päätös tytäryrityksestä, joka kuuluu sen toimivaltaan. Päätöksessä on otettava huomioon ryhmäkriisinratkaisusta vastaavien viranomaisten ilmaisemat kannat ja varaukset, ja päätös on toimitettava konsernin emoyritykselle ja tytäryrityksille.

Jos ryhmäkriisinratkaisusta vastaava viranomainen on saattanut 6 momentissa tarkoitettua päätöstä koskevan erimielisyyden Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklan mukaisesti Euroopan pankkiviranomaisen

ratkaistavaksi, viraston on lykättävä omaa päätöstään ja odotettava Euroopan pankkiviranomaisen päätöstä ja tehtävä lopullinen päätöksensä Euroopan pankkiviranomaisen päätöksen mukaisesti. Asiaa ei kuitenkaan saa saattaa Euroopan pankkiviranomaisen käsiteltäväksi, jos tytäryrityksen taseen perusteella laskettu vaatimus poikkeaa konsolidoidun taseen perusteella lasketusta vaatimuksesta enintään yhdellä prosenttiyksiköllä.

Edellä 6 momentissa tarkoitettu neljän kuukauden määräaika on Euroopan pankkivalvonta-asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu sovittelu-aika. Asiaa ei voi saattaa Euroopan pankkiviranomaisen päätettäväksi edellä 2 momentissa mainitun neljän kuukauden määräajan jälkeen tai sen jälkeen, kun yhteinen päätös asiassa on tehty. Jos Euroopan pankkiviranomainen ei ole antanut asiassa päätöstään kuukauden kuluessa, viraston on tehtävä 2 momentissa tarkoitettu päätös.

Tässä pykälässä tarkoitettut päätökset on arvioitava vähintään kerran vuodessa uudelleen.

11 §

Poikkeukset alentamiskelpoisia velkoja koskevien vähimmäisvaatimusten soveltamisesta ryhmässä

Virasto voi toimiessaan ryhmäkriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena päättää, että ryhmän emoyrityksenä toimivaan laitokseen sovelletaan 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta ainoastaan laitoksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella. Edellytyksenä on, että Finanssivalvonta on päättänyt soveltaa emoyritykseen EU:n vakavaraisuusasetuksen mukaista omien varojen vähimmäisvaatimusta mainitun asetuksen 7 artiklan nojalla ainoastaan laitoksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella.

Virasto voi toimiessaan ryhmän tytäryrityksenä olevan laitoksen kriisinratkaisusta vastaavana viranomaisena päättää, että tytäryritykseen ei sovelleta 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta, jos:

- 1) ryhmän emoyritys ja asianomainen tytäryritys on rekisteröity ja niitä valvotaan Suomessa;
- 2) tytäryritys on emoyrityksen kirjanpito-

lain 1 luvun 5 §:n 1 momentin mukaisessa määräysvallassa ja kuuluu emoyrityksenä toimivan laitoksen konsolidoidun valvonnan piiriin;

3) ryhmän Suomessa olevaan emoyritykseen sovelletaan 7 §:ssä säädettyä vähimmäisvaatimusta emoyrityksen konsolidoidun taloudellisen aseman perusteella;

4) ei ole esteitä sille, että emoyritys ottaa vastatakseen tytäryrityksen velasta tai merkitsee sen omiin varoihin luettavia rahoitusvälineitä;

5) tytäryritystä johdetaan terveiden ja varovaisten liikeperiaatteiden mukaisesti ja emoyritys takaa tytäryrityksen velvoitteet Finanssivalvonnan hyväksymällä tavalla, taikka tytäryrityksen riskit ovat merkitykseltään vähäiset;

6) emoyrityksen riskien arviointia, mittamista ja valvontaa koskevat menettelyt kattavat myös tytäryrityksen; ja

7) Finanssivalvonta on myöntänyt EU:n vakavaraisuusasetuksen 7 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun täyden poikkeuksen omien varojen vähimmäismäärää koskevien vaatimusten soveltamisesta tytäryritykseen.

12 §

Alentamiskelpoisten velkojen arvonalentamisen ja muuntamisen soveltaminen johdannaisopimuksiin

Johdannaisopimukseen perustuvan velan arvoa voidaan alentaa vain johdannaisopimuksen sulkemisen jälkeen. Virasto voi sulkea kriisinratkaisutoimien yhteydessä laitoksella olevan johdannaisopimuksen sen ehtoista riippumatta.

Jos johdannaisopimukseen sovelletaan nettoutussopimusta, viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on mainitun luvun 1 §:n mukaisen arvonnäytteen yhteydessä määritettävä tällaiseen johdannaisopimukseen perustuva velka nettomääräisenä nettoutussopimuksen ehtojen mukaisesti.

Viraston tai 5 luvun 2 §:ssä tarkoitetun arvioijan on määritettävä johdannaisopimukseen perustuvien velkojen arvo soveltaen:

1) tarkoituksenmukaisia menetelmiä eri luokkiin kuuluvien johdannaisopimusten arvon määrittämiseksi, mukaan lukien nettoutussopimusten alaiset oikeustoimet;

2) periaatteita asianmukaisen ajankohdan määrittämiseksi, jona johdannaisopimusosien arvo olisi määritettävä;

3) tarkoituksenmukaisia menetelmiä, joilla verrataan johdannaisopimuksen sulkemisen aiheuttamaa arvonmenetystä siihen tappioon, joka aiheutuisi johdannaisopimuksen mukaiseen suoritusvelvollisuuteen perustuvan velan arvonalentamisessa ja muuntamisessa.

13 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 12 artiklassa säädetään vähimmäisvaatimuksesta, joka koskee sellaisia omia varoja ja alentamiskelpoisia velkoja, jotka 8 ja 9 artikloissa tarkoitettulla laitoksella ja emoyrityksellä on oltava ja joihin sovelletaan velkojen arvonalentamis- ja muuntamisvaltuuksia. Mainitun asetuksen 27 artiklassa säädetään velkojen arvonalentamisesta ja muuntamisesta omiin varoihin luettaviksi rahoitusvälineiksi.

9 luku

Liiketoiminnan luovutus

1 §

Oikeus luovuttaa laitoksen liiketoiminta

Virasto voi tehdä päätöksen kriisihallintoon asetetun laitoksen liiketoiminnan luovuttamisesta kokonaan tai osittain toiselle laitokselle tai muulle kolmannelle osapuolelle yhdessä tai useammassa erässä siten kuin tässä luvussa säädetään. Tätä pykälää ei sovelleta liiketoiminnan luovutukseen väliaikaiselle laitokselle, ellei 10 luvussa muuta säädetä.

Liiketoiminnan luovutuksella tarkoitetaan tässä laissa laitoksen:

1) sulautumista toiseen laitokseen tai muuhun yritykseen;

2) jakautumista kahdeksi tai useammaksi laitokseksi tai muuksi yritykseksi;

3) varojen ja velkojen muuta siirtämistä ostajalle;

4) osakkeiden ja osuuksien lunastamista niiden omistajalta ja edelleen luovuttamista.

2 §

Liiketoiminnan luovutukseen sovellettavat periaatteet

Liiketoimintaa ei saa luovuttaa ehdoin, jotka poikkeavat toisistaan riippumattomien osapuolten välillä liiketoiminnan luovutuksessa yleisesti noudatetuista ehdoista. Lunastettaessa kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen osakkeita ja osuuksia lunastusarvo määräytyy 5 luvussa säädetyn arvonmäärityksen perusteella.

Virasto voi luovutuksensaajan suostumuksella siirtää tämän luvun mukaisesti toiselle yritykselle siirretyt varat ja velat takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, osakkeen- tai osuudenomistajalle. Tässä momentissa tarkoitettu siirto on tehtävä 1 momentissa tarkoitettu ehdoin.

Liiketoiminnan luovutukseen sovelletaan 13 luvussa tarkoitettuja omaisuuden osittaista siirtoa koskevia suojoitoimia.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa, jos se vastaanottaa liiketoiminnan palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi.

3 §

Liiketoiminnan luovutuksessa noudatettava menettely

Viraston on julkisesti tarjottava ostettavaksi luovutettava liiketoiminta tai sen kukin erikseen luovutettava osa, jollei 2 momentista muuta johdu.

Virasto voi luovuttaa liiketoiminnan ilman julkista ostotarjousta, jos julkisesta ostotarjouksesta aiheutuisi uhkaa rahoitusmarkkinoiden vakaudelle tai se muuten vaarantaisi kriisinratkaisun tavoitteet taikka vaikeuttaisi kriisinratkaisun tehokasta toteuttamista.

Viraston on valittava sellainen edullisin tarjous, joka ei vaaranna myytävän liiketoiminnan jatkamista luotettavalla tavalla eikä kriisinratkaisun tavoitteiden toteutumista.

Sovellettaessa tämän luvun säännöksiä arvopaperin liikkeeseenlaskija voi lykätä arvo-

paperimarkkinalain 6 luvun 5 §:ssä tarkoitettujen tietojen julkistamista mainitussa pykälässä säädettyin edellytyksin.

4 §

Liiketoiminnan jatkaminen

Vastaanottavalla yrityksellä on oikeus harjoittaa toimiluvan alaista toimintaa ainoastaan toimilupansa mukaisessa laajuudessa. Palvelujen tarjoamista toisessa ETA-valtiossa koskevan oikeuden ja toiseen ETA-valtioon sijoittautumista koskevan oikeuden käyttämiseksi liiketoiminnan vastaanottavan yrityksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selvitysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät vastaanottavalle yritykselle suoraan lain nojalla, jos vastaanottava yritys täyttää oikeuden käyttämiseksi säädetty edellytykset.

Sen estämättä, mitä 2 momentissa säädetään, virasto voi myöntää vastaanottavalle yritykselle 2 momentissa tarkoitettua oikeuden, jos vastaanottava yritys ei täytä kyseisessä momentissa tarkoitettua oikeuden käyttämiseksi säädettyjä vaatimuksia. Tällainen oikeus on voimassa enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan.

5 §

EU:n kriisinratkaisusasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisusasetuksen 24 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismen puitteissa käytettävästä liiketoiminnan luovutuksesta.

10 luku

Väliaikainen laitos

1 §

Väliaikaisen laitoksen perustaminen ja varojen ja velkojen luovutus

Virasto voi perustaa osakeyhtiön jatkaamaan kriisihallintoon asetetun laitoksen kes-

keisiä liiketoimintoja (*väliaikainen laitos*) sekä päättää laitoksen varojen tai velkojen luovuttamisesta yhdessä tai useammassa erässä väliaikaiselle laitokselle siten kuin tässä luvussa säädetään. Väliaikaiseen laitokseen sovelletaan luottolaitostoiminnasta annettua lakia ja liikepankeista ja muista osakeyhtiömuotoisista laitoksista annettua lakia taikka sijoituspalvelulakia, jollei jäljempänä toisin säädetä. Väliaikaisen laitoksen yhtiöjärjestyksestä on käytävä ilmi, että osakeyhtiö on tässä laissa tarkoitettu väliaikainen laitos.

Viraston on merkittävä väliaikaisen laitoksen osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakepääoma on maksettava rahana tai apporttina siirtämällä väliaikaiseen laitokseen riittävä määrä kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen varoja sen jälkeen, kun sen omien varojen ja velkojen arvoa on alennettu 6 ja 8 luvussa tarkoitettulla tavalla. Viraston on määriteltävä tässä momentissa tarkoitetun apporttiamaisuuden määrä noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta. Väliaikaisen laitoksen velkoja saadaan muuntaa väliaikaisen laitoksen osakkeiksi 8 luvussa tarkoitettulla tavalla enintään määrään, joka riittää turvaamaan viraston määräysvallan säilymisen.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti väliaikaiselle laitokselle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle taikka, jos kysymys on osakkeen- tai osuudenomistajalta lunastetuista osakkeista tai osuuksista, takaisin osakkeen- tai osuudenomistajalle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty, tai jos mainitut varat tai velat on siirretty väliaikaiselle laitokselle päätöksen vastaisesti.

Väliaikaisen laitoksen perustamiseen ja varojen ja velkojen luovutukseen sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojaustoimista.

2 §

Toiminnan jatkaminen

Viraston on luovuttaessaan liiketoiminnan väliaikaiselle laitokselle varmistettava väliai-

kaisen laitoksen kyky jatkaa keskeytyksettä laitoksen keskeisiä toimintoja.

Vastaanottavan laitoksen katsotaan jatkavan kriisihallintoon asetetun laitoksen toimintaa ja sillä on oikeus tarjota palveluja toisessa ETA-valtiossa sekä sijoittautua toiseen ETA-valtioon.

Finanssivalvonnan on luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa säädetystä poiketen päätettävä toimiluvan antamisesta väliaikaiselle laitokselle viivytyksettä saatuaan virastolta ilmoituksen väliaikaisen laitoksen perustamisesta tai tämän luvun säännösten soveltamisesta aikaisemmin perustettuun väliaikaiseen laitokseen. Finanssivalvonta voi viraston hakemuksesta myöntää väliaikaiselle laitokselle luvan määräajaksi poiketa mainituissa laeissa säädetystä vakavaraisuutta ja maksuvalmiutta koskevista vaatimuksista.

Laitoksen oikeudet osallistua maksu- ja selvitysjärjestelmään, toimia säännellyillä markkinoilla ja kuulua talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahaston sekä muut niihin rinnastettavat oikeudet siirtyvät väliaikaiselle laitokselle.

Edellä 4 momentissa säädetyn estämättä virasto voi päättää, että väliaikaisen laitoksen 4 momentissa tarkoitettu oikeus on voimassa ainoastaan enintään kahden vuoden määräajan kerrallaan, jos väliaikainen laitos ei täytä oikeuden käyttämiselle säädettyjä tai järjestelmän ehtoissa määrättyjä vaatimuksia.

3 §

Väliaikaisen laitoksen omistaminen ja johtaminen

Virasto ei saa luovuttaa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettua määräysvaltaa ennen 4 §:ssä tarkoitettua päätöstä.

Viraston on huolehdittava siitä, että väliaikaisen laitoksen johdolla ja henkilöstöllä on riittävä ammattitaito väliaikaisen laitoksen varojen hoitamiseksi.

Väliaikaisen laitoksen hallituksen ja toimitusjohtajan on johdettava väliaikaista laitosta terveiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitelman ja siihen sisältyvien riskinottoa

koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkitsemisperiaatteiden mukaisesti.

Jollei EU:n tai jäsenvaltioiden kilpailusääntöjen mukaisesti asetetuista rajoituksista muuta johdu, väliaikaista laitosta on johdettava siten, että laitos tai sen liiketoiminta voidaan luovuttaa 4 §:n 1 momentin mukaisessa määräajassa.

4 §

Väliaikaisen laitoksen toiminnan lopettaminen

Viraston on tehtävä päätös väliaikaisen laitoksen sulautumisesta, jakautumisesta, laitoksen osakkeiden myymisestä taikka muusta purkamisesta mahdollisimman pian ja viimeistään kahden vuoden kuluttua päivästä, jona väliaikainen laitos on vastaanottanut viimeisen osan kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen väliaikaiselle laitokselle luovutettavasta liiketoiminnasta, varoista tai veloista.

Virasto voi jatkaa 1 momentissa tarkoitettua määräaika enintään yhdellä vuodella kerrallaan, jos se on tarpeen väliaikaisen laitoksen purkamiseksi tai osakkeiden myymiseksi taikka jos pidennys on tarpeen väliaikaisen laitoksen keskeisten pankki- tai rahoitustoimintojen jatkumisen turvaamiseksi.

Lopettaessaan väliaikaisen laitoksen toiminnan, viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi väliaikaisen laitoksen osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

Väliaikaisen laitoksen purkamiseen sovelletaan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osakeyhtiön purkamisesta.

5 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisuasetuksen 25 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä väliaikaista laitosta vastaavasta omaisuudenhoitoyhtiöstä.

11 luku

Omaisuu denhoitoyhtiö

1 §

Omaisuu denhoitoyhtiön perustaminen ja varojen ja velkojen luovuttaminen

Virasto voi soveltaessaan 8—10 luvun säännöksiä perustaa yhden tai useamman osakeyhtiön (*omaisuudenhoitoyhtiö*) ja päättää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttamisesta 2 momentissa säädetyin edellytyksin yhdessä tai useammassa erässä omaisuudenhoitoyhtiölle. Omaisuudenhoitoyhtiön yhtiöjärjestyksestä on käytävä ilmi, että yhtiö on tässä laissa tarkoitettu omaisuudenhoitoyhtiö.

Virasto voi päättää kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen varojen ja velkojen luovuttamisesta omaisuudenhoitoyhtiölle, jos niitä ei voi myydä tappiotta tai aiheuttamatta häiriöitä rahoitusmarkkinoiden toiminnalle taikka jos kriisinratkaisun kohteena olevan laitoksen tai väliaikaisen laitoksen asianmukaisen toiminnan varmistaminen sitä edellyttää.

Viraston on määritettävä vastike, jota vastaan omaisuudenhoitoyhtiölle luovutetaan varoja tai velkoja ja noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään varojen arvostamisesta.

Viraston on soveltaessaan tätä pykälää merkittävä omaisuudenhoitoyhtiön osakkeista vähintään määrä, joka vastaa yli puolta yhtiön kaikkien osakkeiden tuottamasta äänimäärästä. Osakkeista maksettavaan vastikkeeseen sovelletaan 3 momenttia.

Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti omaisuudenhoitoyhtiölle luovutettujen varojen tai velkojen siirtämisestä takaisin laitokselle, jos siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla varat tai velat on siirretty tai jos mainitut varat tai velat on siirretty omaisuudenhoitoyhtiölle päätöksen vastaisesti.

Tässä luvussa tarkoitettuun varojen, oikeuksien, velkojen ja muiden velvoitteiden siirtoon sovelletaan 13 luvun säännöksiä omaisuuden osittaista siirtoa koskevista suojatoimista.

2 §

Omaisuu denhoito yhtiön omistaminen ja johtaminen

Viraston on huolehdittava siitä, että omaisuudenhoito yhtiön johdolla ja henkilöstöllä on riittävä ammattitaito omaisuudenhoito yhtiön varojen hoitamiseksi.

Omaisuu denhoito yhtiön hallituksen ja toimitusjohtajan on johdettava omaisuudenhoito yhtiötä terveiden ja varovaisten liiketoimintaperiaatteiden sekä viraston hyväksymän toimintasuunnitelman ja siihen sisältyvien riskinottoa koskevien periaatteiden sekä viraston hyväksymien palkitsemisperiaatteiden mukaisesti. Virasto voi päättää tämän luvun mukaisesti luovutettujen varojen ja velkojen siirtämisestä takaisin kriisinratkaisun kohteena olevalle laitokselle tai väliaikaiselle laitokselle, jos tällainen siirto on nimenomaisesti sallittu siinä viraston päätöksessä, jonka nojalla omaisuuserä tai velka on siirretty omaisuudenhoito yhtiölle, ja omaisuuserä tai velka siirretään takaisin päätöksessä mainitussa määräajassa.

3 §

Omaisuu denhoito yhtiön toiminnan lopettaminen

Viraston on myytävä omaisuudenhoito yhtiön osakkeet, päätettävä omaisuudenhoito yhtiön sulautumisesta tai jakautumisesta taikka purettava omaisuudenhoito yhtiö niin pian kuin se on mahdollista ilman, että toiminnan lopettamisesta seuraa merkittäviä tappioita tai merkittäviä häiriöitä rahoitusmarkkinoilla tai, että toiminnan lopettaminen vaarantaa 1 luvun 6 §:n mukaiset kriisinratkaisun tavoitteiden saavuttamisen.

Lopettaessaan omaisuudenhoito yhtiön toiminnan viraston on tarjottava julkisesti ostettavaksi omaisuudenhoito yhtiön osakkeet tai osuudet taikka varat. Viraston on valittava edullisin tarjous, joka ei vaaranna kriisinratkaisun tavoitteita eikä rahoitusmarkkinoiden häiriötöntä toimintaa.

Omaisuu denhoito yhtiön purkamiseen sovelletaan muilta osin, mitä muualla laissa säädetään osake yhtiön purkamisesta.

4 §

EU:n kriisinratkaisusäätöjen soveltaminen

EU:n kriisinratkaisusäätöjen 26 artiklassa säädetään yhteisen kriisinratkaisumekanismin puitteissa käytettävästä omaisuudenhoito yhtiötä vastaavasta varojen erottelua koskevasta kriisinratkaisuvälineestä.

IV OSA

VIRASTON TOIMIVALTUUDET JA SUOJATOIMET

12 luku

Viraston toimivaltuudet

1 §

Toimivaltuudet

Virastolla on oikeus:

1) saada salassapitosäännösten estämättä laitokselta asiakirjat, tiedot ja selvitykset, joita virasto tarvitsee kriisinratkaisuvälineiden soveltamista, kriisinratkaisusuunnitelmien laatimista ja muiden tässä laissa säädettyjen tehtävien hoitamista varten;

2) suorittaa tehtäviensä hoitamisen vaatimassa laajuudessa ja salassapitosäännösten estämättä tarkastuksia laitoksessa siten kuin hallintolain (434/2003) 39 §:ssä tarkemmin säädetään.

Virastolla on oikeus tässä laissa säädetyin edellytyksin:

1) ottaa laitos määräysvaltaansa ja käyttää kaikkia sen omistajille, hallintoneuvostolle, hallitukselle, toimitusjohtajalle ja muulle ylimmälle johdolle kuuluvia oikeuksia;

2) lunastaa ja luovuttaa edelleen laitoksen liikkeeseen laskemia osakkeita ja osuuksia;

3) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja toiselle osapuolelle tämän suostumuksen mukaisesti;

4) alentaa laitoksen alentamiskelpoisten velkojen arvoa;

5) muuntaa alentamiskelpoisia velkoja laitoksen taikka sen emoyrityksen osakkeiksi tai osuuksiksi taikka sellaisen väliaikaisen lai-

toksen osakkeiksi, jolle laitoksen varat tai velat luovutetaan;

6) perua laitoksen liikkeeseen laskemia velkasitoumuksia;

7) alentaa osakkeiden ja osuuksien ja muiden oman pääoman erien arvoa ja mitätöidä osakkeita ja osuuksia niiden arvonalennusta vastaavassa suhteessa;

8) velvoittaa laitos tai sen emoyritys laskemaan liikkeeseen uusia osakkeita tai osuuksia;

9) muuttaa velkojen eräpäivää ja tällaiselle velkasitoumukselle ja alentamiskelpoiselle velalle maksettavan koron määrää, siirtää koron eräpäivää ja keskeyttää maksuvelvollisuus määräajaksi;

10) sulkea ja päättää johdannaissopimuksia;

11) erottaa laitoksen hallintoneuvoston jäsenet, hallituksen jäsenet ja toimitusjohtaja ja irtisanoa muut luottolaitostoiminnasta annetun lain 1 luvun 20 §:ssä tarkoitettuun toimivaan johtoon kuuluvat henkilöt sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, sekä nimittää heidän tilalleen uudet henkilöt;

12) velvoittaa Finanssivalvonta tekemään Finanssivalvonnasta annetun lain 32 a §:ssä tarkoitettua omistajan sopivuutta ja luotettavuutta koskevan päätöksen esittämässään kohtuullisessa ajassa mainitun lain 32 b §:ssä säädettyjen määräaikaisten estämättä.

Mitä 1 momentissa säädetään laitoksesta, sovelletaan myös sellaiseen yritykseen, joka laitoksen toimeksiannosta hoitaa tämän liiketoimintaan, kirjanpitoon, tietojärjestelmiin, riskienhallintaan tai sisäiseen valvontaan liittyviä tehtäviä.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettuja oikeuksia sovelletaan, jollei valtioneuvosto koskevista säännöksistä muuta johdu, sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään, lain nojalla päätetään tai sopimuksen osapuolten kesken sovitaan.

Virasto voi käyttää tässä pykälässä säädettyjä toimivaltuuksia sen estämättä, mitä muualla laissa säädetään tai laitoksen yhtiöjärjestyksessä tai säännöissä määrätään tai muuten sovitaan velvollisuudesta hankkia toisen viranomaisen tai henkilön suostumus valtuuden käyttämiseen taikka velvollisuudesta tehdä viranomaiselle ilmoitus ennen valtuuden käyttämistä.

2 §

Liitännäisvaltuudet

Virastolla on käyttäessään 8—11 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus:

1) luovuttaa laitoksen varoja ja velkoja siten, että niihin liittyvät vastuut jäävät laitoksen kannettaviksi, jollei 13 luvun säännöksistä muuta johdu;

2) perua oikeudet hankkia osakkeita tai osuuksia kriisinratkaisutoimenpiteen kohteena olevasta laitoksesta;

3) vaatia, että Finanssivalvonta keskeyttää kriisihallintoon asetetun laitoksen rahoitusvälineellä tapahtuvan kaupankäynnin tai lykkää rahoitusvälineen ottamista kaupankäynnin kohteeksi kaupankäynnistä rahoitusvälineellä annetun lain (748/2012) 2 §:n 6 kohdassa tarkoitettulle säännellylle markkinalle;

4) päättää, että luovutettaessa laitoksen varoja tai velkoja niiden vastaanottajalla on samat oikeudet ja velvollisuudet osallistua säännellylle markkinalle ja maksu- ja selviytysjärjestelmiin sekä talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon, lukuun ottamatta hallintoelinten toimivallan rajoittamisesta johtuvia oikeuksia ja velvollisuuksia;

5) päättää, että laitoksen ja sen varojen tai velkojen vastaanottajan on annettava toisilleen luovutuksen tai muun toimenpiteen vaatimat tiedot ja muuten myötävaikutettava kriisinratkaisutoimenpiteiden tehokkaaseen toteutukseen;

6) perua sellaisen sopimuksen ehdot tai muuttaa sellaisen sopimuksen ehtoja, jonka osapuolena laitos on, sekä päättää, että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja tulee sopimuksen osapuoleksi laitoksen sijaan.

Virastolla on käyttäessään tässä laissa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia oikeus määrätä jatkuvuusjärjestelyistä sen varmistamiseksi, että kriisinratkaisua koskeva toimenpide on tehokas ja että oikeuksien, varojen tai velkojen vastaanottaja voi harjoittaa sille luovutettua liiketoimintaa. Jatkuvuusjärjestely voi olla:

1) laitoksen tekemien sopimusten jatkaminen siten, että vastaanottaja ottaa vastatakseen laitoksen oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka liittyvät vastaanottajalle luovutettuihin varoihin ja velkoihin, ja että vastaanot-

taja tulee kriisihallintoon asetetun laitoksen sijalle kaikissa asianomaisissa sopimuksissa;

2) vastaanottajan määrääminen laitoksen sijaan kaikkiin sellaisiin oikeudenkäynteihin ja muihin oikeudellisiin menettelyihin, jotka liittyvät luovutettuihin rahoitusvälineisiin, oikeuksiin, varoihin tai velkoihin;

3) muu 1 kohtaan rinnastettava jatkuvuusjärjestely.

Mitä 1 momentin 4 kohdassa ja 2 momentin 2 kohdassa säädetään, ei vaikuta:

1) laitoksen työntekijän oikeuteen irtisanoa tai purkaa työsopimus;

2) sopimuksen osapuolen oikeuteen irtisanoa tai purkaa sopimus tai käyttää muita sopimuksesta johtuvia oikeuksia, jos:

a) se on sopimuksen ehtojen mukaan mahdollista sellaisen toimenpiteen johdosta, jonka kriisihallintoon asetettu laitos on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta ennen luovutusta tai jonka vastaanottaja on toteuttanut tai jättänyt toteuttamatta luovutuksen jälkeen;

b) eikä 11 §:stä muuta johdu.

3 §

Valtuudet vaatia palvelun tai toiminnon tarjoamista

Virastolla on oikeus päättää, että laitoksen on annettava varojen tai velkojen vastaanottajalle tämän liiketoiminnan tehokkaan harjoittamisen vaatimat sellaiset palvelut ja toiminnot, joihin ei sisälly taloudellista tukea. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan myös ryhmään kuuluvaan yritykseen, joka on selvitystila- tai konkurssimenettelyn kohteena.

Virastolla on oikeus panna Suomessa täytäntöön toisen ETA-valtion kriisiratkaisuviranomaisen 1 momenttia vastaava päätös, joka on annettu ryhmälle, johon kuuluu Suomessa rekisteröity yritys.

Edellä 1 ja 2 momentissa tarkoitettujen palvelujen ja toimintojen on annettava:

1) samoin ehdoin kuin palveluja ja toimintoja koskevan sopimuksen nojalla annettiin kriisihallintoon asetetulle laitokselle välittömästi ennen kriisiratkaisutoimenpiteisiin ryhtymistä; tai

2) muissa kuin 1 kohdassa tarkoitetuissa tapauksissa kohtuullisin ehdoin.

4 §

Toisessa ETA-valtiossa päätetyn kriisiratkaisutoimenpiteen täytäntöönpano Suomessa

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisiratkaisutoimenpiteestä, joka koskee Suomessa sijaitsevien varojen, oikeuksien tai velkojen luovutusta taikka sellaisia varoja, oikeuksia tai velkoja, joihin sovelletaan Suomen lakia, tulee Suomessa voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitettussa toisessa ETA-valtiossa.

Toisen ETA-valtion lainsäädännön mukaisesti tehty päätös kriisiratkaisutoimenpiteestä, jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, tulee Suomessa voimaan ilman eri päätöstä samanaikaisesti, kun päätös tulee voimaan edellä tarkoitettussa toisessa ETA-valtiossa. Mitä edellä tässä momentissa säädetään, sovelletaan sen estämättä, vaikka:

1) osakkeisiin, osuuksiin tai velkoihin sovelletaan Suomen lakia; tai

2) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu Suomessa, velkojana oleva oikeushenkilö on rekisteröity Suomessa tai velkojana on suomalainen julkisyhteisö.

Mitä 2 momentissa säädetään kriisiratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös 6 luvun 1 ja 3 §:ssä tarkoitettuun päätökseen.

Viraston on 1—3 momentissa tarkoitettujen päätösten tehneen toisen ETA-valtion kriisiratkaisuviranomaisen pyynnöstä pantava päätös täytäntöön.

Muutoksenhausta 1—3 momentissa tarkoitettuun päätökseen säädetään sen ETA-valtion lainsäädännössä, jonka mukaisesti asianomainen päätös on tehty.

5 §

Suojatoimia koskevat täydentävät säännökset

Viraston on päätettävä sellaisesta kriisiratkaisutoimenpiteestä:

1) joka koskee toisessa ETA-valtiossa sijaitsevia varoja tai velkoja, joihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;

2) jolla osakkeiden, osuuksien tai velkojen arvoa alennetaan taikka velkoja muunnetaan osakkeiksi tai osuuksiksi, jos:

- a) niihin sovelletaan toisen ETA-valtion lakia;
- b) velkojana oleva luonnollinen henkilö asuu toisessa ETA-valtiossa;
- c) velkojana olevalla oikeushenkilöllä on sääntömääräinen kotipaikka toisessa ETA-valtiossa; tai
- d) velkojana on toisen ETA-valtion julkisyhteisö.

Mitä 1 momentin 2 kohdassa säädetään kriisinratkaisutoimenpidettä koskevasta päätöksestä, sovelletaan myös ennen mahdolliseen kriisinratkaisutoimenpiteeseen ryhtymistä tehtyyn päätökseen osakkeiden tai osuuksien arvon alentamisesta.

Omaisuuksien osittaista luovuttamista koskeviin suojatoimiin, jotka liittyvät 1 momentin 1 kohdassa tarkoitettuihin varoihin, oikeuksiin ja velkoihin, sovelletaan, mitä 13 luvussa säädetään suojatoimista.

6 §

Valtuudet kolmannessa maassa sijaitsevan omaisuuden luovutukseen

Kun kriisinratkaisutoimenpide kohdistuu kolmannessa maassa sijaitsevaan omaisuuteen taikka sellaisiin varoihin tai velkoihin, joihin sovelletaan kolmannen maan lakia, virasto voi päättää, että:

- 1) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetussa laitoksessa, ja varojen tai velkojen vastaanottajan on ryhdyttävä kaikkiin tarvittaviin toimenpiteisiin sen varmistamiseksi, että luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;
- 2) asiamiehen tai muun henkilön, joka käyttää määräysvaltaa kriisihallintoon asetussa laitoksessa, on pidettävä varat hallussaan taikka maksettava velka vastaanottajan puolesta, kunnes luovutus, arvon alentaminen tai muu toimenpide tulee voimaan;
- 3) kohtuulliset kustannukset, joita vastaanottajalle aiheutuu 1 tai 2 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden suorittamisesta, korvataan 7 luvun 2 §:n 3 momentissa säädettyjen perusteiden mukaisesti.

Virasto voi päättää, että laitokseen asetettuun asiamieheen tai muuhun laitoksessa määräysvaltaa käyttävään sekä vastaanottajaan sovelletaan 1 momentin säännöksiä, jos virasto luovuttaa tai aikoo luovuttaa laitoksen osakkeita tai osuuksia taikka sen varoja tai velkoja laitoksesta toiselle henkilölle ja:

- 1) luovutetut tai luovutettavat varat sijaitsevat kolmannessa maassa; tai
- 2) luovutettuihin tai luovutettaviin osakkeisiin, osuuksiin, muihin varoihin tai velkoihin sovelletaan kolmannen maan lakia.

Mitä 1 momentin 1 kohdassa säädetään, ei sovelleta, jos päätöksen kohteena olevan luovutuksen, arvon alennuksen tai muun toimenpiteen voimaansaataminen kolmannessa valtiossa on poikkeuksellisen epävarmaa.

7 §

Kriisinratkaisun ja varhaisen puuttumisen vaikutus eräisiin sopimusehtoihin

Kriisinratkaisutoimenpidettä tai 15 luvun 2 §:n 3 momentissa tarkoitettua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen päättämää kriisinratkaisutoimenpidettä ei pidetä eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tai rahoitusvakuuslaissa (11/2004) tarkoitettuna maksukyvyttömyysmenettelynä eikä nettoutukseen tai sopimuksen muuhun täytäntöönpanoon oikeuttavana tapahtumana, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Edellä 1 momentissa tarkoitettu kriisinratkaisutoimenpide ja sen soveltamiseen suoraan liittyvä tapahtuma eivät oikeuta ryhtymään toimenpiteeseen:

- 1) jonka tarkoituksena on sopimuksen irtisanominen tai purkaminen, sopimuksen täytäntöönpanon keskeyttäminen, maksuvelvoitteiden nettoutus tai velkojen kuittaus;
- 2) jonka tarkoituksena on laitoksen omaisuuden haltuun ottaminen, määräysvallan käyttäminen sellaiseen omaisuuteen tai omaisuuteen liittyvän vakuuden rahaksi muuttaminen;
- 3) joka vaikuttaa laitoksen tekemän sopimuksen mukaisiin oikeuksiin.

Mitä 2 momentin 1 kohdassa säädetään, sovelletaan myös sellaiseen ryhmän tytäryri-

tyksen tekemään sopimukseen, jonka velvoitteiden täyttämistä emoyritys tai ryhmään kuuluva muu yritys on antanut vakuuden tai jonka velvoitteiden täyttämisen ryhmään kuuluva yritys on muuten taannut.

Mitä 2 ja 3 momentissa säädetään, sovelletaan vain, jos sopimuksen keskeisiä ehtoja ja velvoitteita edelleen noudatetaan.

Mitä edellä tässä pykälässä säädetään, ei rajoita henkilön oikeutta ryhtyä toimenpiteeseen, jos oikeus perustuu muuhun seikkaan kuin varhaisen puuttumisen toimenpiteeseen tai kriisinratkaisutoimenpiteeseen taikka siihen suoraan liittyvään tapahtumaan.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, sovelletaan 8—10 §:n mukaisen keskeytyksen tai rajoituksen estämättä.

8 §

Valtuudet keskeyttää sopimuksen täytäntöönpano

Sen lisäksi, mitä talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa (1509/2001) säädetään, virastolla on oikeus keskeyttää laitoksen tekemän sopimuksen maksu- tai suoritusvelvoitteiden täytäntöönpano keskeyttämislomituksen julkaisemispäivää lähinnä seuraavan sellaisen vuorokauden päättymiseen saakka, joka on pankkipäivä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu velvoite olisi sopimuksen perusteella erääntynyt keskeyttämisaajan kuluessa, velvoitteen katsotaan erääntyneen heti keskeyttämisaajan päätyttyä.

Jos velvoitteiden täytäntöönpano keskeytetään 1 momentin mukaisesti, sopimuksen vastapuolen maksu- ja suoritusvelvoitteet keskeytyvät samaksi ajaksi.

Mitä 1—3 momentissa säädetään, ei sovelleta:

1) virastolain 5 luvun 8 §:n tai sitä vastaavan toisen ETA-valtion lain mukaisesti korvattaviin talletuksiin;

2) eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuja selvitysjärjestelmiä ja niiden osapuolia ja toisessa ETA-valtiossa vastaavia selvitysjärjestelmiä ja niiden osapuolia eikä keskusvastapuolia ja keskuspankkeja koskeviin maksu- ja suoritusvelvoitteisiin;

3) sijoituspalvelulain mukaisen sijoittajien korvausrahastosuojan piiriin kuuluviin saamisiin eikä toisessa ETA-valtiossa vastaavan suojajärjestelmän piiriin kuuluviin saamisiin.

9 §

Valtuudet rajoittaa vakuusoikeuksien täytäntöönpanoa

Virastolla on oikeus rajoittaa vakuusvelkojien oikeutta panna täytäntöön sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat laitoksen omaisuuteen. Edellä säädetty rajoitus saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaajan.

Mitä 1 momentissa säädetään, ei koske eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten ja toisessa ETA-valtiossa vastaavien selvitysjärjestelmien ja niiden osapuolten eikä keskusvastapuolten ja keskuspankkien sellaisia vakuusoikeuksia, jotka kohdistuvat kriisihallintoon asetettua laitoksen vakuudeksi tai marginaaliksi asettamiin varoihin.

Jäljempänä 13 luvun 1 §:ssä tarkoitettussa tapauksessa viraston on varmistettava, että 1 momentin mukaiset rajoitukset koskevat samalla tavoin kaikkia niitä ryhmään kuuluvia yrityksiä, joita kohtaan on ryhdytty kriisinratkaisutoimenpiteisiin.

10 §

Valtuudet lykätä tilapäisesti oikeutta sopimuksen irtisanomiseen tai purkamiseen

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetettua laitoksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus. Lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaajan.

Virasto voi lykätä kriisihallintoon asetettua laitoksen tytäryrityksen kanssa sopimuksen tehneen osapuolen oikeutta irtisanoa tai purkaa sopimus, jos:

1) kriisihallintoon asetettu laitos on antanut vakuuden sopimuksen velvoitteiden täyttämistä tai muuten taannut sopimuksen velvoitteiden täyttämisen;

2) sopimuksen mukainen oikeus irtisanoa tai purkaa sopimus perustuu yksinomaan kriisihallintoon asetetun laitoksen maksukyvyttömyyteen tai taloudelliseen asemaan; ja

3) kaikki sopimuksen piiriin kuuluvat kriisihallintoon asetetun laitoksen varat tytäryrityksessä ja velat tytäryritykselle on luovutettu tai voidaan luovuttaa ja vastaanottaja on ottanut vastatakseen niistä tai se voi ottaa vastatakseen niistä taikka virasto muutoin järjestää vastaavan suojan näille velvoitteille, jos kriisihallintoon asetetun laitoksen varoja ja velkoja koskevia luovutusvaltuuksia on käytetty tai voidaan käyttää.

Edellä 2 momentissa tarkoitettu lykkäys saa olla voimassa enintään 8 §:n 1 momentissa tarkoitettua keskeyttämisaika. Keskeyttämisaika päättyminen määräytyy tytäryrityksen kotivaltion mukaisesti.

Edellä 1 ja 2 momenttia ei sovelleta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettuihin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin, toisen ETA-valtiossa vastaaviin selvitysjärjestelmiin ja niiden osapuoliin eikä keskusvastapuoliin ja keskuspankkeihin.

11 §

Täydentävät säännökset sopimuksen irtisanomis- tai purkamisoikeuden käytöstä ja lykkäämisestä

Sopimuksen osapuoli voi käyttää 10 §:ssä tarkoitettua irtisanomis- tai purkamisoikeutta ennen mainitun pykälän 1 tai 3 momentin mukaisen keskeyttämisaika päätymistä, jos hän on saanut virastolta ilmoituksen siitä, että sopimuksen piiriin:

1) kuuluvia oikeuksia ja velvoitteita ei luovuteta toiselle henkilölle; tai

2) kuuluvien velkojen arvoa ei alenneta 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti.

Kun virasto lykkää 10 §:n 1 tai 2 momentin mukaisesti irtisanomis- tai purkamisoikeutta ja kun tämän pykälän 1 momentissa tarkoitettua ilmoitusta ei ole tehty, oikeutta voi käyttää keskeyttämisaika päättyttyä 7 §:n mukaisin rajoituksin seuraavasti:

1) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat on luovutettu toiselle henkilölle, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mu-

kaisesti vain, kun kysymyksessä on vastaanottajaa koskeva täytäntöönpanoon oikeuttava tapahtuma;

2) jos sopimuksen mukaiset varat ja velat jäävät laitokseen ja virasto ei ole alentanut sopimuksen mukaisia oikeuksien ja velkojen arvoa 8 luvun 3 §:n 3 momentin mukaisesti, vastapuoli voi käyttää oikeutta sopimuksen ehtojen mukaisesti välittömästi 8 §:n 1 momentin mukaisen keskeyttämisaika päättyttyä.

Virasto tai Finanssivalvonta voi vaatia laitosta ylläpitämään luetteloa sen tekemistä 10 §:n soveltamisalaan kuuluvista sopimuksista.

Viraston tai Finanssivalvonnan vaatimuksesta OTC-johdannaisista, keskusvastapuolista ja kauppätietorekistereistä annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 648/2012 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua kauppätietorekisterin on annettava ETA-valtioiden kriisinhallintaviranomaisille ja laitosten valvonnasta vastaaville viranomaisille tarvittavat tiedot, jotta nämä viranomaiset voivat täyttää mainitun asetuksen 81 artiklassa tarkoitettua velvollisuutensa.

13 luku

Suojatoimet

1 §

Osakkeenomistajia ja velkoja koskevat suojatoimet

Jos virasto alentaa velkojen nimellisarvoa 6 luvun mukaisesti tai antaa niiden sijaan maksunsaantijärjestyksessä paremmalla etusijalla olevia rahoitusvälineitä, velkojille ei saa aiheutua suurempaa tappiota kuin silloin, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

Jos virasto luovuttaa vain osan laitoksen oikeuksista, varoista tai veloista taikka pienentää suhteellista omistusosuutta, niillä omistajilla ja velkojilla, joiden oikeuksia, varoja tai velkoja ei ole luovutettu tai omistusosuutta ei ole pienennetty, on oikeus saada vähintään yhtä suuri korvaus kuin he olisivat saaneet, jos laitos olisi asetettu selvitystilaan tai konkurssiin välittömästi ennen päätöstä laitoksen kriisihallintoon asettamisesta.

2 §

Omistajan ja velkojan oikeus korvaukseen

Jos 5 luvun 12 ja 13 §:n mukaisessa arvioinnissa todetaan, että osakkeen tai osuuden omistaja, velkoja tai talletussuojarahasto on saanut pienemmän korvauksen kuin mitä tämä olisi saanut laitoksen selvitystilassa tai konkurssissa, tälle on korvattava puuttuva määrä EU:n kriisiratkaisuasetuksen mukaisesti.

3 §

Vastapuolien suojatoimet osittaisessa luovutuksessa

Tässä pykälässä ja 4—7 §:ssä tarkoitettuja suojatoimia on käytettävä, jos virasto:

1) luovuttaa vain osan kriisihallintoon asetetun laitoksen, väliaikaisen laitoksen tai omaisuudenhoitoyhtiön oikeuksista, varoista tai veloista toiselle henkilölle; tai

2) käyttää 12 luvun 2 §:n 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettua valtuutta.

Suojatoimia on käytettävä seuraaviin järjestelyihin ja niiden vastapuoliin:

1) omistusoikeuden siirtoon perustuvan rahoitusvakuuden asettaminen;

2) muun kuin 1 kohdassa tarkoitettun vakuuden asettaminen;

3) kuittaus;

4) velvoitteiden nettoutus;

5) vakuudellisen joukkovelkakirjalainan liikkeeseenlasku;

6) arvopaperistaminen ja muu strukturoitu rahoitusjärjestely sekä rahoitusvälineet, joita käytetään olennaisessa määrin suojaustarkoituksessa.

Suojatoimiin sovelletaan 12 luvun 7—11 §:ssä tarkoitettuja rajoituksia. Suojatoimia sovelletaan niiden osapuolten lukumäärästä, syntymisperusteesta ja niihin sovellettavasta laista riippumatta.

4 §

Rahoitusvakuutta, kuittausta ja nettoutusta koskevan järjestelyn suoja

Virasto ei saa luovuttaa laitoksen varoja tai velkoja siten, että vain osa rahoitusvakuuden,

kuittauksen tai nettoutuksen piiriin kuuluvista varoista tai veloista luovutetaan toiselle henkilölle.

Virasto ei saa muuttaa tai purkaa edellä 1 momentissa tarkoitetuilla järjestelyillä suojattuja oikeuksia, varoja tai velkoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Oikeudet, varat ja velat ovat suojattuja 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, jos järjestelyn osapuolilla on oikeus kuitata tai nettouttaa ne.

Virasto voi 1 ja 2 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä, luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;

2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettuja varat ja velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

5 §

Vakuusjärjestelyn suoja

Virasto ei saa:

1) luovuttaa velkoja, joita vastaan on asetettu vakuus, ilman että vakuus samalla luovutetaan;

2) luovuttaa vakuuden kohdetta, ellei vakuuden tuottoa luovuteta samanaikaisesti;

3) luovuttaa vakuuden tuottoa, ellei vakuutta luovuteta samanaikaisesti;

4) muuttaa vakuusjärjestelyn ehtoja tai purkaa järjestelyä käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia siten, että velka ei olisi enää vakuudellinen.

Virasto voi 1 momentissa säädetyn estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestelyyn kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja;

2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettuja oikeudet, varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

6 §

Strukturoidun rahoitusjärjestelyn ja vakuudellisen joukkovelkakirjalainan suoja

Jos laitos on osapuolena strukturoidussa rahoitusjärjestelyssä, virasto ei saa toteuttaa laitoksen varojen tai velkojen sellaista luovutusta, jossa toiselle henkilölle luovutetaan vain osa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvista varoista tai veloista. Virasto ei saa purkaa rahoitusjärjestelyn piiriin kuuluvia oikeuksia, varoja tai velkoja eikä muuttaa niiden ehtoja käyttämällä 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia.

Virasto voi 1 momentin estämättä korvauskelpoisten talletusten saatavuuden turvaamiseksi:

- 1) luovuttaa korvauskelpoisia talletuksia, jotka ovat osa 1 momentissa tarkoitettua järjestelyä luovuttamatta muita samaan järjestykseen kuuluvia varoja tai velkoja;
- 2) luovuttaa tai purkaa 1 momentissa tarkoitettua varat tai velat tai muuttaa niitä koskevia ehtoja luovuttamatta korvauskelpoisia talletuksia.

Mitä 1 ja 2 momentissa säädetään strukturoidusta rahoitusjärjestelystä, sovelletaan myös vakuudelliseen joukkovelkakirjalainaan.

7 §

Kaupankäynti- ja selvitysjärjestelmän suoja osittaisessa luovutuksessa

Kriisinratkaisutoimenpide ei vaikuta eräistä arvopaperi- ja valuuttakaupan sekä selvitysjärjestelmän ehdoista annetussa laissa tarkoitettujen selvitysjärjestelmien toimintaan eikä näiden selvitysjärjestelmien sääntöjen soveltamiseen, jos virasto:

- 1) luovuttaa vain osan laitoksen varoista tai veloista; tai
- 2) käyttää 12 luvun 2 §:ssä tarkoitettuja liitännäisvaltuuksia sellaisen sopimuksen perumiseen tai sen ehtojen muuttamiseen, jonka osapuoli on kriisihallintoon asetettu laitos, tai määrätäkseen luovutuksen vastaanottajan laitoksen sijaan sopimuksen osapuoleksi.

V OSA

RYHMÄKRIISINRATKAISU JA SUHTEET KOLMANSIIN MAIHIN

14 luku

Ryhmäkriisinratkaisu

1 §

Päätöksenteon ja toimenpiteiden yleiset periaatteet

Viraston on noudatettava seuraavia yleisiä periaatteita, jos päätöksellä tai toimenpiteellä voi olla vaikutus yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa:

- 1) päätökset ja toimenpiteet tehdään tehokkaasti, oikea-aikaisesti ja tarvittaessa nopeasti;
- 2) virasto, Finanssivalvonta, Suomen Pankki ja muu viranomainen tekevät yhteistyötä, jotta päätökset ja toimenpiteet ovat yhteensopivia ja tehokkaita;
- 3) viranomaisten rooli ja tehtävät ovat selkeästi yksilöityjä;
- 4) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon emo- ja tytäryrityksen kotivaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen todennäköisen vaikutuksen näiden taloudelliseen vakauteen, valtiontalouden tilaan, kriisinratkaisurahastoon, talletussuojarahastoon ja sijoittajien korvausrahastoon;
- 5) virasto ottaa päätöksenteossa tai toimenpiteessä huomioon merkittävän sivuliikkeen isäntävaltion edun sekä päätöksen tai toimenpiteen vaikutuksen tämän valtion taloudelliseen vakauteen;
- 6) virasto pyrkii päätöksenteossa tai toimenpiteessä tasapainottamaan eri ETA-valtioiden etuja ja välttämään yhden tai useamman ETA-valtion etujen kohtuutonta suojaimista;
- 7) virasto ottaa huomioon ja noudattaa kriisiratkaisutoimien yhteydessä kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei se arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa tehokkaammin sellaisiin toimin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;
- 8) virasto kuulee ETA-valtion emoyrityksen, tytäryrityksen tai sivuliikkeen valvonta-

viranomaista päätösten ja toimenpiteiden osista, jotka vaikuttavat tai saattavat vaikuttaa emoyritykseen, tytäryritykseen tai sivuliikkeeseen taikka näiden jäsenvaltioiden taloudelliseen vakauteen.

2 §

Kriisinratkaisukollegion perustaminen

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio, jos virasto vastaa laitoksen ryhmäkriisinratkaisusta ja jos ryhmään kuuluu laitos, jolle toisen ETA-valtion toimivaltainen viranomainen on myöntänyt toimiluvan.

Viraston on perustettava kriisinratkaisukollegio myös, jos virasto tai muu ryhmään kuuluvan laitoksen kriisinratkaisuviranomainen on katsonut 4 luvun 1 §:ssä tarkoitettujen kriisihallintoon asettamisen edellytysten täytyneen, tai jos kollegion on saavutettava yhteinen näkemys kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen ja tämän kotivaltion kriisinratkaisutoimien hyväksymiseksi tai hylkäämiseksi.

Viraston ei tarvitse perustaa kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai sitä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä tai 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä ja noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

3 §

Kriisinratkaisukollegion jäsenet ja tarkkailijat

Kriisinratkaisukollegion jäseniä ovat:

- 1) virasto;
- 2) jokainen toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan tytäryrityksen kriisinratkaisuviranomainen;
- 3) toisen ETA-valtion ryhmän emoyrityksen kriisinratkaisuviranomainen;
- 4) toisen ETA-valtion merkittävän sivuliikkeen sijaintivaltion kriisinratkaisuviranomainen;
- 5) toisen ETA-valtion ryhmään kuuluvan yrityksen konsolidoidusta valvonnasta vastaava valvontaviranomainen ja toimivaltainen viranomainen, jos kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;

6) toisen ETA-valtion toimivaltainen ministeriö, jos kriisinratkaisukollegion jäsen ei edusta toimivaltaista ministeriötä;

7) toisen ETA-valtion talletussuojajärjestelmästä vastaava viranomainen, jos valtion kriisinratkaisuviranomainen on kollegion jäsen;

8) Euroopan pankkiviranomainen.

Jos 1 momentin 5 kohdassa tarkoitettu toimivaltainen viranomainen on muu kuin keskuspankki, toimivaltainen viranomainen voi edustaa jäsenvaltiota kollegiossa yhdessä keskuspankin edustajan kanssa.

Euroopan pankkiviranomaisella ei ole 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä eikä sillä ole kollegiossa äänestysvoimaa.

Virasto voi kutsua kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen tarkkailijaksi kriisinratkaisukollegioon, jos laitoksella on tytäryritys tai merkittävä sivuliike kyseisessä kolmannessa maassa ja jos viranomaista sitoo viraston arvion mukaan tätä lakia vastaavat salassapitovelvoitteet.

4 §

Kriisinratkaisukollegion tehtävät ja toiminta

Kriisinratkaisukollegion tehtävänä on vaihtaa tietoa sellaisesta ryhmän kriisinratkaisusta, jolla on vaikutuksia useampaan ETA-valtioon. Kollegion tehtävänä on myös:

1) vaihtaa tietoa 2 luvun 5 §:ssä tarkoitettua konsernin kriisinratkaisusuunnitelman kehittämisestä valmistelevien ja ennalta estävien toimien soveltamiseksi ja ryhmän kriisinratkaisun laatimiseksi;

2) kehittää ryhmäkriisinratkaisusuunnitelmia;

3) arvioida 3 luvun 2 §:ssä tarkoitettulla tavalla laitoksen kanssa samaan konserniin kuuluvan yrityksen purkamisen ja toiminnan uudelleenjärjestämisen ja konsernisuhteen purkamisen edellytyksiä ja ryhtyä toimiin sitä koskevien esteiden poistamiseksi;

4) päättää 11 §:ssä tarkoitettua ryhmäkriisinratkaisukehyksen perustamisesta ja edesauttaa sopimusta kehyksestä;

5) harkita 8 luvussa säädettyjen ryhmälle asetettävien vähimmäisvaatimusten soveltamista;

6) sovittaa yhteen ryhmäkriisinratkaisun strategioista ja kehyksestä tiedottaminen;

7) sovittaa yhteen virastolaissa tarkoitettua kriisinratkaisurahastoa vastaavien rahoitusjärjestelyjen käyttö;

8) asettaa 8 luvun mukaiset ryhmän konserneja ja tytäryrityksiä koskevat velkojen vähimmäisvaatimukset.

Virasto toimii kollegion puheenjohtajana, jos virastolla on velvollisuus perustaa 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio.

Kollegion puheenjohtaja:

1) vahvistaa kriisinratkaisukollegiolle valvontayhteistyötä koskevat kirjalliset toimintaperiaatteet kuultuaan muita kollegion jäseniä;

2) järjestää kriisinratkaisukollegion toiminnan;

3) kutsuu koolle kriisinratkaisukollegion ja valmisteleekin kokouksen asialistan;

4) ilmoittaa muille kriisinratkaisukollegion jäsenille suunnitelluista kokouksista;

5) päättää ketkä jäsenet ja tarkkailijat kutsutaan kriisinratkaisukollegion kokouksiin ottaen huomioon käsiteltävien asioiden merkitys muiden jäsenvaltioiden kutsuttaville tahoille ja erityisesti mahdollinen vaikutus kyseisen jäsenvaltion rahoitusjärjestelmän vakauteen;

6) tiedottaa kriisinratkaisukollegion jäsenille kokouksissa tehdyistä päätöksistä ja tuloksista;

7) huolehtii tietojenjaosta viranomaisten kesken.

Edellä 3 momentin 5 kohdasta poiketen toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisella on oikeus osallistua kollegion kokouksiin, jos käsiteltävänä oleva asia koskee ryhmään kuuluvaa yritystä ja liittyy yhteispäätöksen muodostamiseen tai ryhmän laitokseen, joka sijaitsee viranomaisen toimivaltaan kuuluvalla alueella.

5 §

Viraston osallistuminen ulkomaiseen kriisinratkaisukollegioon

Virasto osallistuu ETA-valtion ja kolmannen maan tätä lakia vastaavaan kriisinratkaisukollegioon, jos suomalainen laitos kuuluu ryhmään ja on ulkomaisen laitoksen tytäryritys tai suomalaisella laitoksella on toisessa ETA-valtiossa merkittävä sivuliike.

6 §

Eurooppalainen kriisinratkaisukollegio

Jos kolmannessa maassa toimiluvan saaneella laitoksella on tytäryritys tai vähintään kaksi merkittävää sivuliikettä yhdessä tai useammassa ETA-valtiossa, ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisten on perustettava eurooppalainen kriisinratkaisukollegio.

Viraston velvollisuuteen perustaa eurooppalainen kriisinratkaisukollegio tytäryrityksen ja tarvittaessa sivuliikkeen kriisinratkaisemiseksi sovelletaan 2—5 §:ää. Jos laitokset eivät kuulu ryhmään, kollegion jäsenet päättävät kollegion puheenjohtajasta ja nimittävät tämän.

Edellä 1 momentin estämättä ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiset voivat yhdessä päättää olla perustamatta eurooppalaista kriisinratkaisukollegiota, jos toinen kollegio tai tätä vastaava toimielin hoitaa tässä pykälässä ja 4 §:ssä tarkoitettuja tehtäviä sekä noudattaa tässä luvussa säädettyjä ehtoja ja toimintatapoja vastaavia säännöksiä.

7 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

Edellä 2—6 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 5, 18, 29, 31 ja 32 artiklassa säädetään.

8 §

Viraston velvollisuus ilmoittaa kriisinratkaisun edellytysten täyttymisestä

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on perustettu tai perustettava 2 §:ssä tarkoitettu kriisinratkaisukollegio, taikka sen emoyritys tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluva yritys, täyttää 4 luvussa säädetty kriisihallintoon asettamisen edellytykset, viraston on ilmoitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle:

1) päätöksestä, jonka mukaan laitos, sen emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidoin-

tiryhmään kuuluva rahoituslaitos täyttää kriisihallintoon asettamisen edellytykset;

2) kriisinratkaisutoimenpiteistä, joita virasto aikoo soveltaa laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvaan rahoituslaitokseen, taikka selvitystilasta tai konkurssista, jos virasto katsoo sen soveltuvan paremmin laitoksen, sen emoyrityksen tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluvan rahoituslaitoksen kriisinratkaisuun.

Jos virasto katsoo, että sellaiseen ryhmään kuuluva suomalainen laitos, jota varten on toisessa ETA-valtiossa perustettu tai perustettava toisen ETA-valtion lainsäädännön mukainen kriisinratkaisukollegio, taikka sen Suomessa rekisteröity emoyritys tai sen kanssa samaan konsolidointiryhmään kuuluva Suomessa rekisteröity rahoituslaitos täyttää 4 luvun mukaiset kriisihallintoon asettamisen edellytykset, tai jos virasto on saanut Finanssivalvonnalta vastaavan ilmoituksen, viraston on ilmoitettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisusta vastaavalle viranomaiselle, ryhmän valvonnasta vastaavalle toisen ETA-valtion valvontaviranomaiselle, kriisinratkaisukollegion muille jäsenille ja Finanssivalvonnalle 1 momentissa tarkoitetut tiedot.

9 §

Toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen vastaus virastolle ja viraston toimenpiteet

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja kuuluttaaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, virasto voi ryhtyä ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen saatuaan virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen ja kuuluttaaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä ilmoittaa virastolle, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään

kuuluvassa sellaisessa yrityksessä, jolla on kotipaikka muussa ETA-valtiossa kuin Suomessa, viraston on odotettava toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen ehdotusta ryhmäkriisinratkaisukehykseksi.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ei ehdota ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, eikä viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pitemmässä määräajassa, virasto voi soveltaa ilmoituksessa tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai ryhtyä muihin ilmoituksensa mukaisiin toimenpiteisiin.

Jos toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomainen ehdottaa ryhmäkriisinratkaisukehystä 24 tunnin kuluessa siitä, kun se on saanut virastolta 8 §:n 2 momentissa tarkoitetun ilmoituksen, tai viraston ja toisen ETA-valtion ryhmäkriisinratkaisuviranomaisen yhdessä sopimassa pidemmässä määräajassa, viraston on arvioitava, voiko se hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehyksen sekä siinä ehdotetut toimenpiteet ja menettelyt.

Jos virasto katsoo, ettei se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehystä, poikkeaa siitä tai katsoo, että laitokseen, sen emoyritykseen tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaan yritykseen on rahoitusvakauden vuoksi sovellettava muita kuin ryhmäkriisinratkaisukehyksessä tarkoitettuja kriisinratkaisutoimenpiteitä tai muuta kuin siinä tarkoitettua maksukyvyttömyysmenettelyä, viraston on ilmoitettava päätöksestään ja sen perusteluista kriisinratkaisukollegion muille jäsenille sekä samalla ilmoitettava niistä toimenpiteistä, joihin se aikoo ryhtyä. Asiaa harkitessaan viraston on otettava huomioon päätöksensä mahdolliset vaikutukset muiden asianomaisten ETA-valtioiden rahoitusvakautteen sekä aikomiensa toimenpiteiden mahdolliset vaikutukset ryhmään kuuluviin muihin yrityksiin.

Jos virasto katsoo, että se voi hyväksyä ryhmäkriisinratkaisukehyksen, se voi tehdä yhteispäätöksen muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa ryhmäkriisinratkaisukehyksen hyväksymisestä, vaikka yksi tai useampi ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisista ei sitä hyväksy.

10 §

Viraston ilmoitusvelvollisuus ja tehtävät ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena laitoksen kriisinratkaisun edellytysten arvioinnissa

Jos virasto toimii ryhmäkriisinratkaisuviranomaisena, sen on 8 §:n 1 momentissa tarkoitettussa tapauksessa tai, jos se on saanut toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaiselta 8 §:n 1 momentissa tarkoitettut tiedot sisältävän ilmoituksen toisessa ETA-valtiossa toimiluvan saaneesta laitoksesta tai sen kanssa samaan ryhmään kuuluvasta yrityksestä, arvioitava kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilän tai konkurssin todennäköiset vaikutukset ryhmään ja siihen kuuluviin yrityksiin. Viraston on erityisesti arvioitava, täytyvätkö kriisinratkaisun edellytykset ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, etteivät kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyty ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikat kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on ilmoitettava siitä kriisinratkaisukollegion muille jäsenille.

Jos virasto kuultuaan muita kriisinratkaisukollegion jäseniä arvioi, että kriisinratkaisun edellytykset todennäköisesti täyttyvät ryhmään kuuluvissa sellaisissa yrityksissä, joilla on kotipaikka kahdessa tai useammassa ETA-valtiossa, viraston on laadittava 11 §:ssä tarkoitettu ryhmäkriisinratkaisukehys ja toimitettava se kriisinratkaisukollegion muille jäsenille tavoitteena saada aikaan yhteinen päätös kehuksesta.

Jos ryhmäkriisinratkaisukehysten laatiminen perustuu 1 momentissa tarkoitettuun toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoitukseen, kriisinratkaisukehys on toimitettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille 24 tunnin kuluessa toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen ilmoituksen saapumisesta. Määräaikaa voidaan pidentää viraston ja toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomaisen yhteisellä päätöksellä.

Virasto voi laatia ryhmäkriisinratkaisukehysten kriisinratkaisutoimenpiteiden, selvitystilän tai konkurssin yhteydessä, jos:

1) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä ovat osoittaneet kriisinratkaisuedellytysten täyttyvän ryhmän toisessa laitoksessa;

2) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet emoyrityksessä eivät ole riittävät tilanteen vakauttamiseksi tai eivät tuota parhainta lopputulosta;

3) ETA-valtion toimivaltainen viranomaisen arvioi, että yksi tai useampi tytäryritys täyttää kriisinratkaisun edellytykset;

4) kriisinratkaisutoimet tai muut toimet ryhmässä ovat tytäryritysten hyödyksi ja puoltavat ryhmäkriisinratkaisukehysten laatimista.

11 §

Viraston laatima ryhmäkriisinratkaisukehys

Ryhmäkriisinratkaisukehyksessä on:

1) selostettava kriisinratkaisutoimenpiteet, joita virasto aikoo käyttää ryhmän emoyritykseen ja ryhmään kuuluviin muihin Suomen lain mukaan rekisteröityihin yrityksiin, sekä kriisinratkaisutoimenpiteet, joita kriisinratkaisukollegion jäsenenä olevien muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten tulisi käyttää ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka näissä muissa ETA-valtioissa;

2) selostettava, miten eri kriisinratkaisutoimenpiteet olisi sovittava yhteen;

3) laadittava rahoitussuunnitelma, jossa on otettava huomioon 2 luvun 6 §:ssä tarkoitettu konsernin kriisinratkaisusuunnitelma ja mainitun pykälän 1 momentin 6 kohdassa tarkoitettut periaatteet rahoitusvastuun jakamiseksi eri ETA-valtioissa olevien rahoitusjärjestelyjen kesken;

4) otettava huomioon ja noudatettava 2 luvussa tarkoitettua kriisinratkaisusuunnitelmaa, jollei virasto arvioi, että kriisinratkaisun tavoitteet voidaan saavuttaa sellaisin tehokkaimmin toimin, jotka eivät ole osa kriisinratkaisusuunnitelmaa;

5) otettava huomioon päätöksen vaikutukset muiden ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien ETA-valtioiden taloudelliseen vakauteen.

12 §

Ryhmäkriisinratkaisukehyksen hyväksyminen

Viraston on pyrittävä saamaan aikaan yhteinen päätös ryhmäkriisinratkaisukehyksestä niiden muiden ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisten kanssa, joissa ryhmään kuuluvilla tytäryrityksillä on kotipaikka.

Jos yksi tai useampi 1 momentissa tarkoitettu toisen ETA-valtion kriisinratkaisuviranomainen hyväksyy ehdotetun ryhmäkriisinratkaisukehyksen, viraston on tehtävä kehyksestä yhteinen päätös näiden viranomaisten kanssa. Päätöstä sovelletaan ryhmään kuuluviin yrityksiin, joilla on kotipaikka asianomaisissa ETA-valtioissa.

13 §

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitus

Viraston on ennen kriisinratkaisutoimien täytäntöönpanoa ehdotettava muille ETA-valtioiden kriisinratkaisuviranomaisille ryhmäkriisinratkaisun rahoitusjärjestelyä. Rahoitusjärjestelyn tulee sisältyä ryhmäkriisinratkaisukehykseen ja se tulee hyväksyä 12 §:ssä säädettyä menettelyä noudattaen.

Rahoitussuunnitelmassa on oltava:

1) ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten varojen ja velkojen arvonmääritys 5 luvun mukaisesti;

2) tappiot, jotka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen on kirjattava kriisinratkaisuvälineiden käytön ajankohtana;

3) kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen tappiot, jotka aiheutuisivat omistajille ja velkojille;

4) rahoitusosuudet, jotka kansallisten talletussuojarahastojen olisi suoritettava virastolain 5 luvun 14 §:ssä säädettyä vastaavalla tavalla;

5) kansalliselta virastolain 1 luvun 2 §:ssä tarkoitettua rahoitusvakausrahastoa vastaavalta taholta vaadittava rahoitusosuuden kokonaisuus, tarkoitus ja muoto;

6) perusteet kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallisen rahoitusvakausrahastoa vastaavan tahon maksuosuudeksi 7 kohdassa tarkoitettua määrän täyttämiseksi;

7) määrä, joka kunkin kansallisen rahoitusvakausrahastoa vastaavan tahon on suoritettava ryhmäkriisinratkaisun rahoittamiseksi;

8) niiden lainojen määrä, jonka kunkin ryhmään kuuluvan laitoksen kansallinen rahoitusvakausrahastoa vastaava taho sopii laitosten, rahoituslaitosten tai muiden kolmansien osapuolten kanssa virastolain 3 luvun 8 §:ssä tarkoitettulla tavalla;

9) määräaika ryhmäkriisinratkaisun rahoitukselle.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoitukseen osallistuvien kansallisten rahoitusvakausrahastoa vastaavien tahojen rahoitusosuutta laskettaessa on erityisesti otettava huomioon se osuus:

1) ryhmän riskipainotetuista varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;

2) ryhmän varoista, jota ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvat laitokset pitävät hallussaan;

3) ryhmäkriisinratkaisun aiheuttamista tappioista, jonka ryhmään kuuluva Finanssi- ja valvonnan toimilupavalvonnan piiriin kuuluva valvottava on aiheuttanut;

4) varoista, joka on rahoitussuunnitelman mukaan tarkoitus käyttää ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien laitosten välittömäksi hyödyksi.

Ryhmäkriisinratkaisun rahoituksen tuotto jaetaan ryhmäkriisinratkaisuun kuuluvien kansallisten rahoitusvakausrahastoa vastaavien tahojen välillä niiden 2 momentin 7 kohdassa tarkoitettua rahoitusosuuden mukaisesti.

14 §

Ryhmäkriisinratkaisua koskevat erinäiset säännökset

Viraston on ryhdyttävä 8—13 §:ssä tarkoitettuihin toimenpiteisiin ilman aiheetonta viivytystä ja ottaen huomioon kunkin tilanteen vaatima kiireellisyys.

Jos kriisinratkaisukehystä ei saada aikaan ryhmässä, viraston on toimittava kriisinratkaisukollegiossa läheisessä yhteistyössä kollegion muiden jäsenten kanssa ja pyrittävä saamaan aikaan mahdollisimman hyvin yhteen sovitettua tavoitteita niiden laitosten kriisinratkaisulle, jotka ovat kykenemättömiä tai todennäköisesti kykenemättömiä jatkamaan toimintaansa.

Viraston on annettava kriisinratkaisukollegion muille jäsenille riittävät tiedot 8—13 §:n

perusteella suorittamistaan toimenpiteistä ja kriisinratkaisun etenemisestä.

15 §

EU:n kriisinratkaisuasetuksen soveltaminen

Edellä 8—13 §:n estämättä ryhmäkriisinratkaisussa noudatetaan, mitä EU:n kriisinratkaisuasetuksen 31 ja 32 artiklassa säädetään.

15 luku

Kolmannen maan kriisinratkaisupäätökset ja kolmannen maan sivuliikkeet

1 §

Soveltaminen

Jos Suomella on kolmannen maan kanssa sopimus kriisinratkaisun vastavuoroisesta tunnustamisesta, sovelletaan 1—4 §:ää.

Jos EU on tehnyt sopimuksen kolmannen maan kanssa, sovelletaan tämän luvun säännösten sijasta kyseisen sopimuksen säännöksiä, jos ne poikkeavat tämän luvun säännöksistä.

2 §

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustaminen

Jos ryhmän kriisinratkaisua varten on perustettu 14 luvun 6 §:ssä tarkoitettu eurooppalainen kriisinratkaisukollegio, viraston on osana kollegiota pyrittävä siihen, että kollegio tekee yhteisen päätöksen kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on:

- 1) tytäryhtiö tai sivuliike, joka on merkittävä vähintään kahdessa ETA-valtiossa;
- 2) varoja, oikeuksia tai velkoja, jotka sijaitsevat vähintään kahdessa ETA-valtiossa ja joihin sovelletaan kyseisten ETA-valtioiden lakia.

Viraston on pantava 1 momentissa tarkoitettu päätös täytäntöön Suomen lain mukaisesti, jollei 4 §:stä muuta johdu.

Jos 1 momentissa tarkoitettua yhteistä päätöstä ei ole tehty tai eurooppalaista kriisirat-

kaisukollegiota ei ole perustettu, virasto voi tunnustaa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn. Viraston on päätöstä tehdessään otettava huomioon kaikkien sellaisten ETA-valtioiden etu, joissa kolmannen maan laitoksella tai emoyrityksellä on toimintaa. Viraston on otettava huomioon myös päätöksen mahdollinen vaikutus ryhmän muihin osiin ja kyseisten ETA-valtioiden rahoitusmarkkinoiden vakauteen.

3 §

Oikeus kieltäytyä tunnustamasta kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyä

Sen estämättä, mitä 2 §:n 1 momentissa säädetään, virasto voi kieltäytyä tunnustamasta eurooppalaisen kriisinratkaisukollegion 14 luvun 12 §:n 2 momentissa tarkoitettua päätöstä kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisesta, jos kolmannen maan:

1) kriisinratkaisumenettelyllä olisi haitallinen vaikutus Suomen tai jonkin muun ETA-valtion rahoitusmarkkinoiden vakauteen;

2) Suomessa sijaitsevaan sivuliikkeeseen kohdistuva erillinen kriisinratkaisumenettely on tarpeen yhden tai useamman 1 luvun 6 §:ssä säädetyn kriisinratkaisun tavoitteen saavuttamiseksi;

3) kriisinratkaisumenettely johtaisi siihen, että velkojat, erityisesti tallettajat, joilla on kotipaikka jossain ETA-valtiossa tai joiden talletukset maksetaan ETA-valtiossa, eivät saisi tasapuolista kohtelua kolmannen maan velkojien ja tallettajien kanssa;

4) kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi olennaisia julkiseen talouteen liittyviä vaikutuksia Suomelle; tai

5) kriisinratkaisumenettelyn tunnustamisella olisi vaikutuksia, jotka olisivat ristiriidassa Suomen lainsäädännön kanssa.

4 §

Kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn täytäntöönpano

Jos eurooppalainen kriisinratkaisukollegio tai virasto päättää 2 §:n mukaisesti tunnustaa kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn,

virastolla on oikeus käyttää 7 luvun 2 §:ssä säädettyjä kriisinratkaisuvälineitä ja 12 luvussa säädettyjä toimivaltuuksia:

1) kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen varoihin, jotka sijaitsevat Suomessa tai joihin sovelletaan Suomen lakia;

2) kolmannen maan laitoksen sellaisiin Suomessa sijaitsevan sivuliikkeen varoihin, velkoihin ja oikeuksiin, joihin sovelletaan Suomen lakia, tai joita koskevat vaatimukset ovat täytäntöön pantavissa Suomessa.

Virasto voi 1 momentissa tarkoitetuissa tilanteissa:

1) siirtää kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa olevan tytäryrityksen omistuksen uusille omistajille;

2) käyttää 12 luvun 8—10 §:n tarkoitettuja valtuuksia kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen Suomessa sijaitsevan tytäryrityksen tai sivuliikkeen kanssa sopimussuhteessa olevaan henkilöön, jos se on välttämätöntä kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyn täytäntöön panemiseksi;

3) määrätä täytäntöönpanokelvottomiksi sopimukseen perustuvat oikeudet, joiden nojalla voidaan irtisanoa tai purkaa sopimus, vaatia sopimusvelvoitteiden täyttämisen aikaistamista tai muutoin vaikuttaa kolmannen maan laitoksen tai emoyrityksen taikka muun ryhmään kuuluvan yrityksen sopimusvelvoitteisiin, jos kyseinen sopimukseen perustuva oikeus perustuu kolmannen maan laitokseen tai emoyritykseen kohdistettujen kriisinratkaisuvaltuuksien tai -välineiden käyttöön kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen toimesta tai muutoin kolmannen maan kriisinratkaisulainsäädännön nojalla ja jos sopimukseen perustuvien keskeisten velvoitteiden suorittaminen jatkuu.

Virasto voi käyttää 8—12 luvussa säädettyjä kriisinratkaisuvaltuuksia ja -välineitä sellaiseen kolmannen maan laitoksen emoyritykseen, jolla on Suomessa kotipaikka, jos se on välttämätöntä julkisen edun turvaamiseksi ja kolmannen maan kriisinratkaisuviranomaisen katsoo, että kolmannen maan laitos täyttää kriisinratkaisun edellytykset kyseisen valtion lainsäädännön mukaan. Tällöin sovelletaan 12 luvun 7 §:ää.

Tätä pykälää ei sovelleta, jos Suomessa on vireillä kyseistä kolmannen maan laitosta koskeva konkurssimenettely.

5 §

Viraston päätös kolmannen maan sivuliikkeen kriisinratkaisusta

Virasto voi päättää sellaisista kolmannen maan laitoksen Suomessa olevaan sivuliikkeen kohdistuvista kriisinratkaisumenettelyistä, jotka eivät perustu kolmannen maan kriisinratkaisumenettelyyn, jos yleinen etu sitä edellyttää ja:

1) kolmannen maan laitoksen sivuliike ei enää täytä tai ei todennäköisesti tule täyttämään toimiluvulle säädettyjä edellytyksiä eikä ole odotettavissa, että viranomaisten, kolmannen maan tai markkinoiden toimien avulla sivuliike täyttäisi toimilupaedellytykset tai niillä voitaisiin estää sivuliikkeen ajautuminen konkurssiin kohtuullisessa ajassa;

2) kolmannen maan laitos ei maksa velkojaan ETA-alueen velkojille tai sivuliikkeen kautta tehtyihin velvoitteisiin liittyviä velkoja niiden erääntyessä, kolmannen maan kriisinratkaisu- tai tavanomaista maksukyvyttömyysmenettelyä ei ole aloitettu eikä sitä tulla viraston arvion mukaan aloittamaan kohtuullisessa ajassa; taikka

3) kolmannen maan kriisinratkaisuviranomainen on aloittanut kolmannen maan laitosta koskevan kriisinratkaisumenettelyn tai on ilmoittanut virastolle aikovansa aloittaa sen.

Viraston on 1 momentissa tarkoitettua päätöstä tehdessään kuultava 14 luvun 8 ja 9 §:n mukaisesti muita eurooppalaiseen kriisinratkaisukollegioon osallistuvia kriisinratkaisuviranomaisia.

Toteuttaessaan kriisinratkaisutoimenpiteitä 1 ja 2 momentissa tarkoitettussa tilanteessa, viraston on otettava huomioon 1 luvun 6 §:ssä säädetty kriisinratkaisun tavoitteet ja toimittava 4 luvun 6 §:ssä säädettyjen kriisinratkaisuvälineiden käyttämistä koskevien periaatteiden mukaisesti.

6 §

Yhteistyö kolmannen maan viranomaisen kanssa

Sen estämättä, mitä EU:n kriisinratkaisusetuksen 33 artiklassa säädetään, viraston on

tarvittaessa sovittava yhteistyöjärjestelyistä kolmannen maan viranomaisen kanssa, jos siitä ei ole sovittu EU:n laatimassa 1 §:n 2 momentissa tarkoitettussa sopimuksessa. Yhteistyöjärjestelyt eivät saa olla osapuolia velvoittavia.

Viraston on ilmoitettava tekemistään 1 momentissa tarkoitetuista yhteistyöjärjestelyistä Euroopan pankkiviranomaiselle.

7 §

Tietojen luovuttaminen kolmannen maan viranomaiselle

Virastolla on oikeus luovuttaa kolmannen maan viranomaisille vain sellaisia tietoja, jotka ovat tarpeen niiden tätä lakia vastaavien kriisinratkaisuun liittyvien tehtävien suorittamiseksi. Virasto saa luovuttaa tietoja kolmannen maan viranomaisille ainoastaan, jos niitä sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin virastoa.

Virasto ei saa luovuttaa toiselta viranomaiselta saatuja salassa pidettäviä tietoja edelleen kolmannen maan viranomaisille, ellei tiedon antanut viranomainen ole antanut siihen nimenomaista suostumusta. Luovutettavia tietoja voidaan käyttää ainoastaan niihin tarkoituksiin, joita varten suostumus on annettu.

Henkilötietojen luovuttamiseen sovelletaan henkilötietolakia (523/1999).

VI OSA

TOIMINNAN RAJOITTAMINEN, SALASSAPITO JA MUUTOKSENHAKU SEKÄ SEURAAMUKSET

16 luku

Toiminnan rajoittaminen

1 §

Päätös toiminnan rajoittamisesta

Sen estämättä, mitä muualla tässä laissa säädetään, valtioneuvosto voi, jos se on rahoitusmarkkinoiden vakavien kansainvälisten häiriöiden tai toisen valtion viranomaisten toimien takia välttämätöntä Suomen rahoitusmarkkinoiden tai rahoitusmarkkinoilla toimi-

vien vakaan ja häiriöttömän toiminnan turvaamiseksi, enintään kuudeksi kuukaudeksi:

1) rajoittaa luottolaitosten, rahastoyhtiöiden, säilytisyhteisöjen, sijoituspalveluyritysten, pörssien, selvitysyhteisöjen, keskusvastaupolten ja arvopaperikeskusten toimiluvan ja sääntöjen mukaista toimintaa;

2) päättää kaupankäynnistä rahoitusvälineillä annetussa laissa tarkoitettulla säännellyllä markkinalla ja monenkeskisessä kaupankäyntijärjestelmässä Suomessa noudatettavia menettelytapoja koskevista rajoituksista tai kielloista.

2 §

Päätöksentekomenettely

Edellä 1 §:ssä tarkoitettu päätös tehdään valtioneuvoston yleisistunnossa. Valtiovarainministeriön on ennen päätöksen tekemistä pyydettävä asiassa lausunto Suomen Pankilta, Finanssivalvonnalta ja virastolta, jollei asian kiireellisyydestä välttämättä muuta johdu.

3 §

Päätöksen noudattamisen valvonta

Tämän luvun nojalla annetun valtioneuvoston päätöksen noudattamista valvoo Finanssivalvonta.

17 luku

Salassapito ja muutoksenhaku

1 §

Salassapitovelvoite

Tässä laissa säädelyyn toimintaan liittyvän tiedon salassapidosta säädetään viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa (621/1999), luottolaitostoiminnasta annetussa laissa ja sijoituspalvelulaissa.

2 §

Oikeus ja velvollisuus luovuttaa tietoja

Sen lisäksi, mitä viranomaisten toiminnan julkisuudesta annetussa laissa säädetään, vi-

rastolla on oikeus luovuttaa salassapitosäännösten estämättä tietoja:

1) 2 ja 3 momentissa tarkoitetuille viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastolle;

2) 1 kohdassa tarkoitettuja viranomaisia ja talletussuojarahastoa vastaaville kolmannen valtion viranomaisille, henkilöille ja talletussuojarahastoille, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia ja talletussuojarahastoa;

3) ulkomaan viranomaiselle, jonka tehtävänä on osallistua luottolaitoksen selvitystila- tai konkurssimenettelyyn taikka muuhun vastaavaan menettelyyn, jos viranomaisia sitoo vastaava salassapitovelvollisuus kuin suomalaisia viranomaisia;

4) sille, joka viraston toimeksiannosta suorittaa viraston toimivaltaan kuuluvia tehtäviä;

5) 9 luvussa tarkoitettulle luovutuksensaajalle, 10 luvussa tarkoitettulle väliaikaiselle laitokselle ja 11 luvussa tarkoitettulle omaisuudenhoitoyhtiölle.

Viraston on ilmoitettava 4 luvun 2 §:ssä tarkoitettua päätöksestä ja siihen perustuvista yksittäisiä kriisinratkaisutoimia koskevista päätöksistä:

- 1) laitokselle ja sen omistusyhteisölle;
- 2) valtiovarainministeriölle;
- 3) Finanssivalvonnalle;
- 4) Suomen Pankille.

Edellä 2 momentissa tarkoitettut tiedot on ilmoitettava myös sellaiselle ETA-valtion 2 momentissa tarkoitettua vastaavalle viranomaiselle sekä talletussuojarahastolle, jossa luottolaitoksella on ryhmän emoyritys tai emoyrityksen tytäryritys taikka luottolaitoksen tai sen ryhmään kuuluvan toisen luottolaitoksen sivuliike, sekä jos tällaisessa toisessa ETA-valtiossa makrovakauden valvonnasta vastaa muu kuin edellä mainittu viranomaislainen, tällaiselle toisen ETA-valtion viranomaiselle, jos tietojen vastaanottajaa sitoo tätä lakia vastaava salassapitovelvollisuus.

Tämän pykälän nojalla luovutettuja tietoja ei saa luovuttaa muulle kuin 2 ja 3 momentissa tarkoitettulle viranomaiselle, henkilölle tai talletussuojarahastolle ilman kriisinratkaisumenettelyn kohteena olevan yrityksen tai viraston suostumusta.

Edellä 2 ja 3 momentissa tarkoitettuun il-

moitukseen on liitettävä jäljennös 4 luvun 2 §:ssä tarkoitettua päätöksestä.

3 §

Muutoksenhaku

Viraston tämän lain nojalla tekemään päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Helsingin hallinto-oikeuteen. Virastolla on oikeus hakea valittamalla muutosta Helsingin hallinto-oikeuden päätökseen, jolla hallinto-oikeus on muuttanut tai kumonnut viraston tekemän päätöksen. Muutoksenhausta säädetään hallintolainkäyttölaissa (586/1996).

Viraston on toimitettava päätöksensä perustana käytetyt taloudelliset arviot hallinto-oikeudelle. Hallinto-oikeuden on käsiteltävä asia kiireellisenä.

Jos 1 momentissa tarkoitettu päätös kumotaan, kumoaminen ei vaikuta kumotun päätöksen mukaisten varojen, oikeuksien tai velkojen kolmannelle osapuolelle tehdyn luovutuksen pätevyyyteen, jos luovutuksensaaja oli vilpittömässä mielessä, kun luovutusta koskeva oikeustoimi tehtiin.

Kumotun päätöksen perusteella vahinkoa kärsineelle suoritetaan korvausta kriisinratkaisurahaston varoista. Virasto tekee hakemuksesta päätöksen korvauksen suorittamisesta.

Viraston päätös kriisinratkaisutoimenpiteeseen ryhtymisestä voidaan panna täytäntöön muutoksenhausta huolimatta, jollei valitusviranomaislainen toisin määrää.

4 §

Vaikutukset selvitystilaan, konkurssiin, yrityssaneeraukseen ja toiminnan väliaikaiseen keskeyttämiseen

Jos laitos on asetettu kriisihallintoon, sitä ja sen kanssa samaan ryhmään kuuluvaa yritystä ei saa asettaa selvitystilaan eikä konkurssiin eikä sitä kohtaan saa aloittaa yrityksen saneerauksesta annetussa laissa (47/1993) tarkoitettua saneerausmenettelyä tai talletuspankin toiminnan väliaikaisesta keskeyttämisestä annetussa laissa tarkoitettua keskeytysmenettelyä muuten kuin viraston aloitteesta, ellei 3 momentissa toisin säädetä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua hakemusta käsittelevän tuomioistuimen tai viranomaisen on ilmoitettava virastolle ja Finanssivalvonnalle hakemuksesta tai päätöksen valmistelusta viipymättä.

Edellä 1 momentissa tarkoitettua päätöksen saa tehdä, jos virasto:

- 1) on ilmoittanut, ettei se aio ryhtyä kriisintarkkaisuun; tai
- 2) ei ole vastannut 2 momentissa tarkoitettuun ilmoitukseen seitsemän vuorokauden kuluessa ilmoituksen lähettämisestä.

5 §

Pyyntö oikeudenkäynnin tai muun oikeudellisen menettelyn lykkäämisestä

Virastolla on oikeus pyytää tuomioistuinta lykkäämään sellaista oikeudenkäyntiä tai muuta oikeudellista menettelyä, jossa kriisihallintoon asetettu laitos on osapuolena tai johon laitos voi tulla osapuoleksi, jos lykkäys on tarpeen kriisintarkkaisuvaltuutuksen tehokkaan käytön kannalta.

18 luku

Hallinnolliset seuraamukset

1 §

Seuraamusmaksu

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä, joiden laiminlyönnistä tai rikkomisesta määrätään seuraamusmaksu, ovat mainitussa momentissa säädetyn lisäksi tämän lain 2 luvun 4 §:n säännökset kriisintarkkaisuun suunniteltuihin tar-

Helsingissä 19 päivänä joulukuuta 2014

vittavien tietojen toimittamisesta ja 4 luvun 1 §:n 4 momentin säännös ilmoitusvelvollisuudesta Finanssivalvonnalle.

Finanssivalvonnasta annetun lain 40 §:n 1 momentissa tarkoitettuja säännöksiä ovat tämän pykälän 1 momentissa säädetyn lisäksi siinä tarkoitettuja säännöksiä koskevat tarkemmat säännökset, määräykset ja kriisintarkkaisuun perusteella annettujen komission asetusten ja päätösten säännökset.

Seuraamusmaksu voidaan määrätä oikeushenkilölle määrättävän seuraamusmaksun lisäksi tai sen sijasta sellaiselle oikeushenkilön johtoon kuuluvalla, jonka velvollisuuksien vastainen edellä tässä pykälässä säädetty teko tai laiminlyönti on. Kyseiselle henkilölle määrättävän seuraamusmaksun edellytyksenä on, että henkilö on merkittävällä tavalla myötävaikuttanut tekoon tai laiminlyöntiin.

2 §

Hallinnollisten seuraamusten määrääminen ja täytäntöönpano

Hallinnollisten seuraamusten määräämisestä, julkistamisesta, täytäntöönpanosta ja käsittelystä markkinaoikeudessa säädetään Finanssivalvonnasta annetun lain 4 luvussa.

19 luku

Voimaantulo

1 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä tammikuuta 2015.

Tämän lain 8 luvun 6 §:n 4—6 momenttia sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2016.

Tasavallan Presidentti

SAULI NIINISTÖ

Valtiovarainministeri *Antti Rinne*